Περιοδος 2η,
Νο 8 Μαης '92
30 σεντ

εργατικη δημοκρατια

Εκδιδεται απο την Ομαδα «Εργατικη Δημοκρατια»

Σ' αυτο το φυλλο

- ΑΝΤΙΣΩΒΙΝΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ σελ. 2
- ΚΑΜΜΙΑ ΧΑΡΗ ΣΤΟΝ ΣΑΜΨΩΝ σελ. 3
- ΕΡΓΑΤΙΚΟΣ ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΣ σελ. 4
- ΕΛΛΑΔΑ: ΟΙ ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΧΤΥΠΟΥΝ σελ. 5
- ΚΟΚΚΙΝΗ ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ σελ. 6
- ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΣΤΗΝ ΛΙΒΥΗ σελ. 9
- Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ σελ. 12

ΟΙ ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ

ΩΡΑ ΓΙΑ...

ΑΓΩΝΕΣ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥΣ ΟΧΙ ΕΘΝΙΚΟΥΣ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΕΝΩΜΕΝΟΙ

ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΣΩΒΙΝΙΣΜΟ

ΝΑ ΦΡΑΞΟΥΜΕ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΣΤΟΥΣ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΙΕΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ

ΓΙΑ ΕΝΑ ΜΑΧΗΤΙΚΟ ΑΝΤΙΣΩΒΙΝΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Κινητοποιησεις σαν αυτες που εγιναν στις 18 του Απριλη με τις πορειες για τον Καβαζογλου και τον Μισιαουλη που κατεληξαν σε εκδηλωση στο συνεδριακο κεντρο σιγουρα μπορουν να συμβαλλουν στη δημιουργια ενος αντισωβινιστικου κινηματος. Ηταν σιγουρα μια τονωτικη ενεση για την αυτοπεποιθηση πολλων αριστερων. Σιγουρα ομως θα ηταν πολυ πιο αποτελεσματικη αν γινονταν μονο μια πορεια αντι δυο στις οποιες μοιραστηκε ο κοσμος, και αν ελειπαν τα «αντικατοχικα» συνθηματα που φωναζαν προς το τελος της πορειας μερικοι Εδονιτες. Η παρουσια του προεδρου και αλλων επισημων απο απορριπτικους μεχρι υπουργους αφαιρεσε απο τον αντισωβινιστικο χαρακτηρα της.

Αυτα δειχνουν οτι η εκδηλωση εγινε περισσοτερο για να ηρεμησει τον κοσμο του ΑΚΕΛ που εχει γνησια δημοκρατικα και διεθνιστικα αισθηματα παρα σαν μια απαντηση στην ανοδο του σωβινισμου. Ειναι χαρακτηριστικο οτι ενω το κυριο θεμα του σωβινιστικου κινηματος αυτη την εποχη ειναι η αποφυλακιση του Σαμψων ο Χριστοφιας στην ομιλια του δεν εκανε καμμια αναφορα σε αυτο.

Και ομως, η εκδηλωση αυτη, με τετοια διεθνιστικα συμβολα σαν τους Μισιαουλη-Καβαζογλου, σε μια τετοια εποχη αντιδρασης, ηταν η καλυτερη ευκαιρια για να αρχισει ενα μαζικο αντισωβινιστικο κινημα, μια σειρα απο κινητοποιησεις, που να δωσουν μια δυναμικη απαντηση στους σωβινιστες, για το «Χωρις Πλαισια», για τον Σαμψων, για τους τουρκοκυπριους του νοτου.

Οι αγωνιστες της αριστερας που νοιωθουν αηδιασμενοι και αγανακτησμενοι απο την αποθρασυνση του σωβινιστικου κινηματος πρεπει να αντιδρασουν οσο ειναι καιρος, πριν βρεθουμε μπροστα στον εφιαλτη του φασισμο.

Η εξαρση του σωβινισμου εχει παρει τελευταια διαστασεις. Τις εθνικιστικες φωτιες των γυναικων, ακολουθησαν οι υστερικες εθνοσωτηριες κραυγες του Χρυσοστομου στο συλλαλητηριο για την Μακεδονια, ενω οι πορειες στη γραμμη αντιπαραταξης εχουν γινει καθημερινο φαινομενο.

Οι φασιστικες αντιδρασεις καταφεραν να κλεισουν το "Χωρις Πλαισια", γιατι παρουσιασε καποιες αποψεις που βρισκονται εξω απο τον κυριαρχο εθνικισμο. Οι κινητοποιησεις για αποφυλακιση του Σαμψων, εφτασαν μεχρι διαδηλωσεις και πικεττοφοριες με συνθηματα οπως "μονο Σαμψοι σωζουν πατριδες", και τελικα καταφεραν να τον βγαλουν απο την φυλακη.

Το απορριπτικο αντιομοσπονδιακο συναφι οργανωνεται σε βαθμο που να απειλει τον ιδιο το ΔΗΣΥ και να αναγκαζει τον Κληριδη να δηλωσει οτι "καταβαλλεται μια προσπαθεια να δημιουργηθει ενα μετωπο το οποιο θα αποτελειται απο το ΔΗΚΟ την ΕΔΕΚ και απο μια φραξια οπως νομιζουν του ΔΗΣΥ... το οποιο θα εκλεξει προεδρο της Κυπριακης Δημοκρατιας που θα ακολουθησει πολιτικη διαφορετικη απο αυτη του ΔΗΣΥ". Αυτο το μετωπο το υποστηριζει οχι μονο ο Χρυσοστομος και η εκκλησια που ειναι η μανα του απορριπτισμου και των σωβινιστικων κινητοποιησεων, αλλα και πολιτικοι οπως ο Ματσης που μεχρι χθες το παιζε "ενδοτικος" και "υποστηριχτης" της επαναπροσεγγισης.

Προκειται για ενα σωβινιστικο κινημα που βρισκεται σε πληρη αρμονια και συντονιζεται με το σωβινιστικο κινημα στην Ελλαδα. Οταν εδω οργανωνει συλλαλητηρια για τη Μακεδονια με κεντρικο συνθημα "Κυπρος - Μακεδονια, Ελλας μια", στην Ελλαδα οι σωβινιστες "τραγουδουν για την Αμυνα και την Κυπρο". Οι εξελιξεις στα Βαλκανια και τη Μακεδονια προσπαθουν να δεθουν με τις εξελιξεις στη Κυπρο και το αντιστοφο. Οπως το εβαλε πολυ καθαρα ο Αρχηγος της εθνοφρουρας αντιστρατηγος Σειραδακης: "ο ελληνισμος ειναι ενιαιος, η απειλη ειναι ενιαια και κοινη η μοιρα του".

Τι οδηγησε σε αυτη την κατασταση; Πως εφτασε σε αυτο το σημειο το σωβινιστικο κινημα;

Σωβινισμος απο τα πανω

Η "Νεα Ταξη" πραγματων που ακολουθησε την καταρρευση του Σταλινισμου και τον πολεμο στο Κολπο δεν εφερε καμια νεα εποχη ειρηνικης συνεργασιας και σταθεροτητας οπως διακυρησσαν οι υποστηριχτες της. Αντιθετα εφερε μια νεα εποχη ασταθειας και ανταγωνισμων οπου οι διάφορες μικρες και μεγαλες δυναμεις εχουν μπει σε ενα αγωνα δρομου για να αποκτησουν τη καλητερη δυνατη θεση μεσα στη νεα κατασταση.

Η διαλυση της Γιουγκοσλαβιας και η κριση στα Βαλκανια εχει ανοιξει την ορεξη της ελληνικης αρχουσας ταξης που θελει να αποδειξει πως ειναι κυριαρχη δυναμη στην περιοχη και να επιβαλει τους ορους της στις εξελιξεις. Αν ο Μπους καταστρεψε το Ιρακ για να αποδειξει οτι ειναι ο αδιαμφισβητητος "πλανηταρχης", ο Μητσοτακης φιλοδοξει να χρησιμοποιησει την Μακεδονια για να αποδειξει οτι ειναι ο αδιαμφισβητητος περιφερειαρχης των Βαλκανιων. Για να το πετυχει ομως δεν του φτανει απλα ενας δυνατος στρατος, αλλα χρειαζεται και μια εργατικη ταξη ετοιμη να τον ακολουθησει στις ιμπεριαλιστικες εξορμησεις του, ετοιμη να παρατησει τους αγωνες της και να δεχτει θυσιες για χαρη "του ονοματος της Μακεδονιας". Ετσι η ελληνικη αρχουσα ταξη παιζει το χαρτι του εθνικισμου για να αποπροσανατολισει την εργατικη ταξη και να δημιουργησει την "εθνικη ενοτητα" που χρειαζονται οι καπιταλιστες για να μπορουν να πραγματοποιουν τις ιμπεριαλιστικες εξορμησεις τους στα Βαλκανια, την Ανατολικη Ευρωπη και αλλου.

Τα ιδια ισχυουν και για την ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη. Ο εθνικισμος ειναι η συγκολητικη ουσια με την οποια "κολλα" τα συμφεροντα της εργατικης ταξης με τα δικα της. Ειναι ενα οπλο που παραλυει την εργατικη ταξη και την κανει ανικανη να αντισταθει στην αστικη ταξη. Αυτο χρησιμοποιουσε ολες τις προηγουμενες δεκαετιες για να την πειθει να δεχεται οχι μονο να θυσιαζει τα ταξικα της συμφεροντα για χαρη των ελληνοκυπριων αστων αλλα και να ανεχεται την καταπιεση και τις σφαγες που εκανε σε βαρος των τουρκοκυπριων.

Αυτο το χαρτι συνεχιζει να παιζει και σημερα. Ειναι ενας εθνικισμος απο τα πανω, απο την αρχουσα ταξη που θελει να αποπροσανατολισει την εργατικη ταξη και να στρεψει αλλου την αγανακτηση της εναντια στη λιτοτητα που προσπαθει να της επιβαλει.

Σωβινισμος απο τα κατω

Οι αντιθεσεις και οι διαμαχες μεσα στην ιδια την αρχουσα ταξη για το Κυπριακο, οι καυγαδες "ενδοτικων" και απορριπτικων "ξεχειλωσαν" αυτο τον εθνικισμο προς την μερια των απορριπτικων και τον μετετρεψαν σε σωβινιστικο κινημα. Ενα κινημα που στραφηκε και εναντια στην ιδια την Κυβερνηση και το κυριαρχο κομματι της αρχουσας ταξης.

Οι ενδοτικοι, κερδιζοντας το '88 την εξουσια, ελπιζαν να πετυχουν μια διευθετηση που θα ανοιγε τον δρομο στην μελλοντικη οικονομικη "αλωση" της βορειας Κυπρου. Ο μονος τροπος για τους απορριπτικους να μπλοκαρουν αυτον τον κινδυνο ηταν η μαζικη κινητοποιηση. Καθε φορα που αυξανονταν οι πιθανοτητες για λυση, που εμφανιζονταν «κινητικοτητα» στο Κυπριακο, αυξανονταν και η κινητικοτητα των σωβινιστων, οι σωβινιστικες κινητοποιησεις.

Σημερα τα πραγματα ειναι ακομα χειροτερα. Η «κινητικοτητα» της "Νεας Ταξης" εχει χασει την αξιοπιστια της, και δεν φαινεται να οδηγει πουθενα, ουτε να ικανοποιει τις ελπιδες οχι μονο των μικροαστων εθνικιστων και του απορριπτικου κομματιου της αρχουσας ταξης, αλλα ακομα και των «ενδοτικων». Αυτο εκανε παλιους ενδοτικους οπως τον Βασιλειου να μοιαζουν με απορριπτικους, και χειροτερεψε και την διασπαση αναμεσα στην αρχουσα ταξη. Για αυτο παλιοι "ενδοτικοι" οπως ο Ματσης δεν εχουν πια προβλημα να φλερταρουν με τους απορριπτικους.

Ολα αυτα εδωσαν την ευκαιρια στους μαχητικους σωβινιστες του απορριπτικου μετωπου να βγουν πιο ανοιχτα και δυναμικα εξω.

Μπορει το σωβινιστικο κινημα σημερα να μην εχει την μαζικοτητα που ειχε σε παλιοτερες εποχες,(πχ το '88 με τις κινητοποιησεις των γυναικων), αλλα εχει μεγαλητερη αυτοπεποιθηση και ειναι περισσοτερο επικινδυνο γιατι εμφανιζεται σε περιοδο οικονομικης κρισης. Ευκολα μπορει να οδηγησει στο φασισμο, οπως εδειξαν οι αντιδρασεις για το "Χωρις Πλαισια" και για τον Σαμψων.

Καμια απαντηση απο τους "ενδοτικους"

Οι "ενδοτικοι", αστοι και η Κυβερνηση, οσο και αν ενοχλουνται απο το σωβινιστικο κινημα, δεν μπορουν να το αντιμετωπισουν. Ουτε μπορουν, ουτε θελουν να σκοτωσουν το τερας που οι ιδιοι δημιουργησαν. Χρειαζονται τον εθνικισμο. Αυριο μπορει να τους συμφερει να βγαλουν μπροστα τον εξαλλο σωβινισμο. Θελουν απλα να τον ελεγξουν και να το χρησιμοποιησουν οπως αυτοι θελουν.

Χρησιμοποιουν το "εθνικο συμβουλιο" και τις ομοφωνες αποφασεις του '89-90 για να αφαιρεσουν απο τη πειστικοτητα των απορριπτικων. Καθε φορα που εμφανιζεται μια κρισιμη αντιπαραθεση επικαλουνται αυτες τις «ομοφωνες αποφασεις» για να πεισουν οτι "δεν υπαρχουν διαφορες αναμεσα στα κομματα στην αντιμετωπιση του εθνικου ζητηματος, ολοι θελουμε τα ιδια".

Ειναι μια πολιτικη που δεν μπορει αλλα ουτε και θελει να εξαφανισει τον εθνικισμο. Την ιδια στιγμη που ο Κληριδης λεει οχι στις "υπερβολες" του εθνικισμου δεν εχει κανενα προβλημα να ζητα την αμεση αποφυλακιση του Σαμψων και να απειλει το ΡΙΚ οτι θα του κοψει μεσω της Βουλης την επιχορηγηση αν δεν σταματησει το "Χωρις Πλαισια".

Τα "χαδια" δεν ωφελουν

Το ΑΚΕΛ χρησιμοποια και αυτο μαζι με τους αλλους "ενδοτικους" τις «ομοφωνες αποφασεις» του Εθνικου Συμβουλιου ενω παραλληλα ακολουθα μια ταχτικη "χαϊδεματος" και αποφυγης της πολωσης για να «ξεγελασει» τους εθνικιστες.

Μπορει ο Χριστοφιας στο Συνεδριακο Κεντρο να δηλωνει οτι το ΑΚΕΛ βρισκεται "σε ανειρηνευτη παλη με τον σωβινισμο" αλλα δεν αφησε αντικατοχικη πορεια στην οποια δεν συμμετειχε.

Η λογικη οτι συμμετεχουμε σε αυτες για να τις ελεξουμε και να μην αφησουμε τους εθνικιστες να τους δωσουν το δικο τους περιεχομενο δεν οδηγησε πουθενα. Μαλλον τους αφησε το δρομο ανοιχτο για να φτασουν σημερα στο σημειο που βρισκονται. Οι αντικατοχικες πορειες και τα συλλαλητηρια δεν μπορουν να εχουν παρα μονο εθνικιστικο περιεχομενο γιατι δυναμωνουν το μυθο οτι το μονο προβλημα στην Κυπρο ειναι η τουρκικη κατοχη και η εισβολη του '74 και τα συνορα που επεβαλε. Το πραγματικο ομως προβλημα στην Κυπρο ειναι τα συνορα και ο διαχωρισμος που υπαρχει στα μυαλα και στις καρδιες των απλων ανθρωπων στις δυο κοινοτητες. Το μισος και η καχυποψια που δημιουργηθηκε πολυ πριν απο τα γεγονοτα του '74. Που θεριεψε μεσα απο σφαγες, προσφυγες και αγνοουμενους που δημιουργηθηκαν απο το '63 - '64 και το '67 και για τα οποια κυριος υπευθυνος ηταν η εθνοφρουρα, ο Ελληνικος στρατος, η δικη "μας" πλευρα, η δικη "μας" αρχουσα ταξη.

Η συμμετοχη των αριστερων σε αυτες τις εκδηλωσεις το μονο που μπορουσε να κανει ηταν να τους προσφερει σε μαζικοτητα και να εμποδισει καποιους αριστερους να δουν το πραγματικα εθνικιστικο τους περιεχομενο και να αντιδρασουν.

Ενα εργατικο αντισωβινιστικο κινημα

Το σωβινιστικο κινημα δεν αντιμετωπιζεται ουτε με λογια, ουτε με ξορκια και πολυ περισσοτερο χαϊδευοντας το. Το σωβινιστικο κινημα καταφερε να δυναμωσει και μαλιστα να κερδισει κοσμο που καθε αλλο παρα βρισκεται κοντα στις αντιδραστικες επιδιωξεις του, οπως νεολαια και γυναικες, γιατι ειχε απο την αρχη μια καθαρη πολιτικη για την οποια ενοιωθε σιγουρια και αυτοπεποιθηση και την ακολουθησε με συνεπεια. Καλεσε σε αυτοδραση το κοσμο, τους μαθητες τους νεολαιους, τις γυναικες και τους εδωσε την ευκαιρια να κανουν κατι οι ιδιοι. Το παιξε δηθεν εναντια στο κατεστημενο και εδωσε διεξοδο στην αγανακτηση της νεολαιας και των γυναικων εναντια στο κατεστημενο και την κυβερνηση.

Για να αντιμετωπιστει χρειαζεται ενα αντιστοιχο κινημα. Χρειαζεται ενα κινημα που να νοιωθει σιγουρια και αυτοπεποιθηση για την πολιτικη του. Ενα κινημα μαχητικο, θυμωμενο και προκλητικο, εξισου και περισσοτερο με το σωβινιστικο κινημα. Ενα μαζικο δημοκρατικο, αντισωβινιστικο κινημα, στηριγμενο στην εργατικη ταξη. Ενα κινημα που οταν οι σωβινιστες κανουν πικεττοφορια για να βγαλουν τον Σαμψων απο τη φυλακη, να απαντα με πικεττοφορια και κινητοποιησεις εναντια στη αποφυλακιση του. Οταν οι σωβινιστες οργανωνουν αντικατοχικα συλλαλητηρια και πορειες στη γραμμη αντιπαραταξης να απαντα με συναντησεις και γιορτες ελληνοκυπριων και τουρκοκυπριων. Οταν ο Χρυσοστομος κανει ερανους και η κυβερνηση βαζει "εκτακτες εισφορες για την αμυνα" να απαντα με κινητοποιησεις και απεργιες. Να ζητα "λεφτα για τους εργατες και οχι οπλα για τους στρατοκρατες".

Για να γινει ενα τετοιο κινημα χρειαζεται μια ξεκαθαρη πολιτικη, που να δινει απαντησεις σε ολα τα ζητηματα που μπαινουν. Να λεει ξεκαθαρα οτι για τις συμφορες που εζησαν οι ελληνοκυπριοι και τουρκοκυπριοι εργαζομενοι απο το '58 μεχρι το '74 δεν φταιει μονο ο τουρκικος στρατος και η τουρκοκυπριακη αρχουσα ταξη αλλα φταιει αλλο τοσο ο ελληνικος στρατος, η εθνοφρουρα και η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη. Οτι αυτην ειναι που πρεπει πρωτα και κυρια να κατηγορουν οι ελληνοκυπριοι προσφυγες και απο αυτη ειναι που πρεπει να ζητουν να τους αποζημιωσει για οτι εχασαν. Να δειχνει οτι το ελληνοκυπριακο εργατικο κινημα δεν εχει τιποτα το κοινο μαζι της και δεν πρεπει για χαρη της να δεχτει καμια θυσια, ουτε να ανεχτει αλλο την προσπαθεια της να μετατρεψει ξανα τους τουρκοκυπριους σε πολιτες δευτερης κατηγοριας.

Ενα τετοιο μαχητικο αντισωβινιστικο κινημα δεν μπορει να χτιστει πανω σε μια απολογητικη πολιτικη και μισολογα. Χρειαζεται μια επιθετικη πολιτικη που να μπορει να δημιουργησει αυτοπεποιθηση και σιγουρια στους εργατες, τους νεολαιους, τις γυναικες, γι' αυτο που κανουν. Μια πολιτικη που μονο η επαναστατικη αριστερα μπορει σημερα να προσφερει.

Ντινος Αγιομαμμιτης

Η ΑΠΟΨΗ ΜΑΣ

Εργατικη Ενοτητα και Ταξικη Παλη

Αυτο το τευχος της Εργατικης Δημοκρατιας κυκλοφορει την Πρωτομαγια. Μια Εργατικη Πρωτομαγια που βρισκει την εργατικη ταξη αντιμετωπη οσο καμμια αλλη φορα τα τελευταια χρονια με μια πολιτικη επιθεση εναντια σε ολα οσα αυτη συμβολιζει: την εργατικη ενοτητα και την ταξικη παλη.

Ειναι μια επιθεση που στοχο εχει το βαθαιμα της διασπασης της εργατικης ταξης σε εχθρικα ή ασυνδετα μεταξυ τους κομματια. Σε Τουρκους, Τουρκοκυπριους, Αλβανους, Μακεδονες, και ελληνοκυπριους εργατες. Σε δηθεν «προνομιουχους» εργαζομενους στον Δημοσιο και Ημικρατικο τομεα και στους υπολοιπους του ιδιωτικου τομεα. Σε ελληνοκυπριους εργατες και ξενους που πρεπει να φυγουν επειδη δηθεν απειλουν τα δικαιωματα των ντοπιων. Ακομα και σε οικοδομους που απεργουν τωρα και εργατες της Ενδυσης που ενω και οι δικες τους συμβασεις κατεληξαν σε αδιεξοδο, παρολο που αντιμετωπιζουν και οι δυο τον ιδιο αντιπαλο, την ΟΕΒ, θα απεργησουν μονοι τους αργοτερα, και οχι μαζι με τους οικοδομους.

Οσο για την ταξικη παλη, οι φωνες για «εθνικη ενοτητα» και ταξικη συνεργασια αναμεσα σε εκμεταλλευτες και εκμεταλλευομενους ειναι τωρα τοσο δυνατες ωστε για χαρη της αποφυγης της «πολωσης» οι αριστεροι εργαζομενοι να πρεπει να δεχθουν σχεδον αδιαμαρτυρητα ακομα και την αποφυλακιση του Σαμψων.

Αυτα, την ιδια εποχη που η ελληνοκυπριακη εργατικη ταξη αντιμετωπιζει την σοβαροτερη επιθεση των εργοδοτων και του κρατους τους: η ακριβεια τρωει τους μισθους και τα μεροκαματα. Η ΟΕΒ αρνειται να διαπραγματευτει οποιεσδηποτε αυξησεις πανω απο 3%. Ο Βασιλειου αθετει την ιδια την κυβερνητικη υπογραφη στην συμφωνια με τους δασκαλους, και βγαινει και απο πανω. Απαιτουν απο τους Ακακιωτες να ανεχτουν την φανερη πια δηλητηριαση τους χωρις αντιδραση ή να αντιμετωπισουν τα ΜΜΑΔ και τα δικαστηρια. Και τελος το αστικο κρατος ετοιμαζεται με τον ΦΠΑ να βαλει ακομα βαθυτερα το χερι του στην τσεπη των εργαζομενων.

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΣΗΚΩΝΕΙ ΚΕΦΑΛΙ

Εκπληκτοι οι εργαζομενοι διαβαζουν οτι στην «δημοκρατικη Ευρωπη» βρυκολακιαζουν οι ναζιστες και οι φασιστες. Αλλα και εδω η επιτυχια των εοκαβητατζιδων να αποφυλακισουν τον Σαμψων και να κλεισουν την εκπομπη «Χωρις Πλαισια» δειχνει οτι προχωραμε και εμεις στον ιδιο δρομο.

Στην Ευρωπη, οι επιτυχιες των φασιστων στηριζονται στην βαθεια οικονομικη κριση, στην ανεργια και την εξαθλιωση μεγαλων μαζων εργαζομενων. Τα φασιστικα καλεσματα για διωγμο των ξενων, δημιουργια αποδιοπομπαιων τραγων απο μειονοτητες οπως οι εβραιοι και το δυναμωμα ολων των αντιδραστικων «αξιων» μοιαζουν να προσφερουν στα απελπισμενα θυματα της καπιταλιστικης κρισης μια διεξοδο απο την κατασταση τους.

Μπορει εδω η επιθεση των εργοδοτων να μην εχει ακομα δημιουργησει τετοιες συνθηκες. Ομως τωρα χτιζονται ολα τα υπολοιπα: Οι εμπειριες απο μαζικες ακροδεξιες κινητοποιησεις. Το απλωμα της σωβινιστικης και αντιαριστερης ιδεολογιας, η αυξηση της αυτοπεποιθησης και οργανωσης των φασιστικων στοιχειων μεσα απο τις επιτυχιες τους. Και κυρια, η αποδυναμωση της δυνατοτητας της εργατικης ταξης να τους αντιμετωπισει, εξαιτιας της αρνησης της αριστερας να δωσει την μαχη εναντια στην αστικη ταξη και τους φασιστες.

Ετσι, ενα βαθαιμα της οικονομικης κρισης και της καπιταλιστικης επιθεσης θα δωσει την δυνατοτητα για μια πραγματικα μαζικη εμφανιση του φασισμου, που με την σειρα του θα επιτεθει σε ολες τις οργανωσεις της εργατικης ταξης.

Η ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Μετα τα «κατορθωματα» τους στο Ιρακ, οι ιμπεριαλιστες των ΗΠΑ και της Αγγλιας απειλουν παλι με επεμβαση στην Μ. Ανατολη, εναντιον της Λιβυης αυτη την φορα. Το ιμπεριαλιστικο ορμητηριο των αγγλικων Βασεων στην Κυπρο θα εχει και αυτη την φορα ενα σημαντικο ρολο να παιξει.

Και ομως, απο την εποχη του πολεμου στον Κολπο τα αντιιμπεριαλιστικα συνθηματα που πριν πολυ λιγα χρονια χαρακτηριζαν την πολιτικη του ΑΚΕΛ, και ο αγωνας εναντια στις Βασεις εχουν μπει και παραμενουν στο ραφι.

Στα Βαλκανια, αυξανεται συνεχεια ο κινδυνος να γενικευτει η κριση σε γενικοτερη στρατιωτικη αναμετρηση, στην οποια θα πρωταγωνιστει και η Ελλαδα. Και ενω η στενη, στενοτατη σχεση ελληνοκυπριων και ελληνων αστων διατυμπανιζεται ολο και περισσοτερο, το ΑΚΕΛ ειτε δεν ασχολειται με αυτα, ειτε συμπλεει με τα αστικα κομματα, υποστηριζοντας ακομα και συλλαλητηρια σαν αυτο για την Μακεδονια. Ενω οι εργατικες ταξεις της περιοχης κινδυνευουν να οδηγηθουν στην αλληλοσφαγη, το ΑΚΕΛ αντι για διεθνιστικη προπαγανδα ασχολειται με το να πετυχουν οι «ομοφωνες αποφασεις» του Εθνικου Συμβουλιου.

Η ανοδος του σωβινισμου δυναμωνει το γνωστο επιχειρημα «οχι διεκδικησεις οταν κινδυνευει η πατριδα», και ενθαρρυνει την αστικη ταξη στην επιθεση της. Αντι για μια μαχητικη απαντηση σε αυτη την επιθεση οι συντεχνιες, μαζι με την ΣΕΚ και η ΠΕΟ, εθαψαν τους αγωνες δηθεν «προνομιουχων» κλαδων οπως των Δασκαλων συμπληρωνοντας την προπαγανδα εναντιον τους με την προσφορα «μεσολαβησης» αντι για ανευ ορων υποστηριξη. Τωρα, αφου ξεκινησαν με μαχητικες διακυρηξεις για τα αιτηματα των κλαδων του ιδιωτικου τομεα, τα θαβουν και αυτα με σποραδικες και απομονωμενες μονοημερες απεργιες.

Μονη παρηγορια για τους αριστερους ακελικους, ειναι οτι το κομμα τα παει καλα στις εκλογες. Ποση ομως αξια μπορουν να εχουν οι ψηφοι, οταν αυτοι κερδιζονται σε βαρος της ταξικης συνειδησης των εργατων, με συνθημα την «εθνικη ενοτητα», που υποσκαπτει την αντισταση των εργαζομενων στις επιθεσεις των αστων και του φασισμου; Αλλα ακομα και για αυτους που πιστευουν οτι το παν ειναι οι εκλογες και οι ψηφοι, το παθημα του Εργατικου Κομματος του Κιννοκ στην Αγγλια, που προσπαθησε να κερδισει την δεξια μιμουμενος την, ειναι ενα πολυ καλο παραδειγμα που καταληγουν οι πολιτικες της «μη πολωσης».

Μονο μια εργατικη ταξη που παλευει συνειδητα για την ενοτητα ολων των εργατων μπορει να αντισταθει στην επιθεση των αφεντικων εναντια στο βιωτικο της επιπεδο, στην αναπτυξη του φασισμου, στα πολεμοχαρα σχεδια των αστων, και να τους πολεμησει.

Ο ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΔΙΝΕΙ ΧΑΡΗ ΣΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ

Η αποφυλακιση του Σαμψων, οσο και αν δεν ειχε το ονομα «χαρη», ηταν μια πολυ μεγαλη χαρη του Βασιλειου στο εοκαβητατζιδικο κινημα.

Ο Σαμψων εχει γινει το συμβολο οχι μονο του πραξικοπηματος, αλλα και του σωβινιστικου κινηματος, που τους τελευταιους μηνες εχει σηκωσει κεφαλι, και προσπαθει να επιβαλλει τους ορους του σε ολα. Με απειλες και τρομοκρατια καταφεραν να κλεισουν την εκπομπη «Χωρις Πλαισια» επειδη παρουσιασε καποιες αποψεις που δεν ταιριαζουν με το χουντικο οραμα για μια «Κυπρο Ελληνων Χριστιανων».

Η αποφυλακιση του Σαμψων θα δυναμωσει την αυτοπεποιθηση τους για να προχωρησουν στα αντιδραστικα φασιστικα τους σχεδια. Ειναι ακομα ενα βαρυ χτυπημα στην επαναπροσεγγιση με τους τουρκοκυπριους γιατι ο Σαμψων και τα «ανδραγαθηματα» του στην Ομορφιτα, στην Νεαπολη και αλλου το ' 63-64 ταυτιστηκε με την καταπιεση τους, και το μισος που δημιουργηθηκε αναμεσα στις δυο κοινοτητες. Το θρασος του να εμφανιζεται σημερα σαν αυτος που προσπαθησε να σωσει τους τουρκοκυπριους απο τα «πανδεινα» δεν ειναι απλα εξωφρενικο, ειναι και ενδεικτικο της αναιδειας που σημερα χαρακτηριζει ολον τον πολιτικο χωρο που τον εκανε συμβολο του και τολμα ξανα να τον χαρακτηριζει «ηρωα».

Σε ολους αυτους ειναι που εκανε την χαρη ο Βασιλειου, αποφυλακιζοντας τον. Η «αποφαση του προεδρου» δηλωσε ο Ν. Κατσουριδης του ΑΚΕΛ αμεσως μετα την αποφαση για αποφυλακιση του Σαμψων «παρθηκε μεσα σε πολυ συγκεκριμμενες συνθηκες που εχουν δημιουργηθει απο την σταση και πολιτικων κομματων και της εκκλησιας και αλλων». Ομως οι συνθηκες που επετρεψαν την αποφυλακιση του Σαμψων ηταν το σωβινιστικο κλιμα που δημιουργηθηκε τον τελευταιο καιρο. Σε αυτο το κλιμα οχι μονο δεν αντεδρασε το ΑΚΕΛ, αλλα σε μερικες περιπτωσεις, οπως στις σωβινιστικες κινητοποιησεις των γυναικων και στα συλλαλητηρια για την Μακεδονια συμμετειχε. Ο ιδιος ο Χριστοφιας επισκεφτηκε τον Σαμψων στην φυλακη. Ενω οι σωβινιστες κινητοποιουσαν ολες τους τις δυναμεις και τον κοσμο τους με πικετοφοριες, υπογραφες, ραδιοφωνικες εκπομπες, και επιστολες στον τυπο, η ηγεσια του ΑΚΕΛ περιοριζονταν στις ανακοινωσεις του κομματος και στα αρθρα της Χαραυγης, αφηνοντας στους σωβινιστες ελευθερο το πεδιο να ισχυριζονται οτι η «απελευθερωση» του Σαμψων ηταν «καθολικο λαϊκο αιτημα»!

Ετσι η αγανακτηση του κοσμου εναντια στην προσπαθεια αποφυλακισης του οκταημερου δεν μπορεσε να βρει διεξοδο σε μαζικες κινητοποιησεις.

Η «Εργατικη Δημοκρατια» εδωσε οσο μπορουσε την μαχη εναντια στην αποφυλακιση του Σαμψων. Το μισος και η ταχυτητα με το οποιο σχιστηκαν οι αφισιες μας απο τους σωβινιστες ηταν χαρακτηριστικο για το τι ειδους πραγματα φοβονταν οτι μπορουσαν να τους χαλασουν τα σχεδια τους. Δυστυχως, αυτα τα πραγματα δεν εγιναν.

Η μαχη ομως εναντια στο σωβινιστικο κινημα και τον κινδυνο του φασισμου συνεχιζεται. Μπορει να δοθει την πρωτομαγια, στις απεργιες, στην Επιτροπη Υπερασπισης των Τουρκοκυπριων του Νοτου.

εργατικη δημοκρατια

—ΚΑΜΜΙΑ ΧΑΡΗ—
ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΟΥ ΠΡΑΞΙΚΟΠΗΜΑΤΟΣ

—ΚΑΜΜΙΑ ΧΑΡΗ—
ΣΤΟΝ ΤΟΥΡΚΟΦΑΓΟ ΣΑΜΨΩΝ

Η σωβινιστικη κινητοποιηση για την αποφυλακιση του πραξικοπηματια και τουρκοφαγου Σαμψων δεν πρεπει να περασει.

Ο Σαμψων εχει γινει το συμβολο οχι μονο του πραξικοπηματος, αλλα και του σωβινιστικου κινηματος, που τους τελευταιους μηνες εχει σηκωσει κεφαλι, και προσπαθει να επιβαλλει τους ορους του σε ολα. Με απειλες και τρομοκρατια καταφεραν να κλεισουν την εκπομπη «Χωρις Πλαισια» επειδη παρουσιασε καποιες αποψεις που δεν ταιριαζουν με το χουντικο οραμα για μια «Κυπρο Ελληνων Χριστιανων». Το πολεμοχαρο αντιομοσπονδιακο ενωτικο και απορριπτικο συναφι οργανωνεται και κινητοποιειται επειδη δεν θελει καμμια διευθετηση, εκτος αν κατοχυρωνει μια τετοια Κυπρο. Γι' αυτο και αντιδρα υστερικα σε καθε προσπαθεια επαναπροσεγγισης με τους τουρκοκυπριους.

Καθε χαρη στον Σαμψων θα ειναι νικη ολων αυτων. Θα δυναμωσει την αυτοπεποιθηση τους για να προχωρησουν στα αντιδραστικα φασιστικα τους σχεδια. Θα ειναι ακομα ενα βαρυ χτυπημα στην επαναπροσεγγιση με τους τουρκοκυπριους γιατι ο Σαμψων και τα «ανδραγαθηματα» του στην Ομορφιτα, στην Νεαπολη και αλλου το ' 63-64 ταυτιστηκε με την καταπιεση τους, και το μισος που δημιουργηθηκε αναμεσα στις δυο κοινοτητες.

Καθε εργαζομενος, καθε ειλικρινης υποστηρικτης της επαναπροσεγγισης, καθε δημοκρατης πρεπει να αντιδρασει δυναμικα στην προσπαθεια αποφυλακισης του Σαμψων.

Αν δεν κλεισουμε σημερα τον δρομο στον φασισμο, αυριο θα μας κλεισει αυτος ολους τους δρομους.

ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΣΩΒΙΝΙΣΜΟ
ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

ΝΑ ΦΡΑΞΟΥΜΕ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΣΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ

ΟΥΤΕ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΥΤΕ ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ...

ΕΡΓΑΤΙΚΟΣ ΔΙΕΘΝΙΣΜΟΣ

Ειναι πια φανερο οτι ο ελληνικος σωβινισμος στην νοτια Κυπρο παει να εξελιχθει σε ανοιχτο φασιστικο κινημα. Για αυτο ειναι υποχρεωση οχι μονο καθε συνειδητου εργαζομενου και αριστερου, αλλα και καθε δημοκρατη να αντιδρασει με ολες του τις δυναμεις στην σωβινιστικη επιθεση εναντιον της εκπομπης «Χωρις Πλαισια», του Τ. Χατζηγεωργιου, και του Α. Παναγιωτου. Μια αντιδραση μαλιστα που πρεπει να συνδεθει αμεσα και με αλλους αγωνες, οπως αυτον εναντια στην αποφυλακιση του Σαμψων.

Ωστοσο η αντιδραση στον χοντροκομενα αντιδραστικο ελληνικο σωβινισμο δυναμωνει σε αρκετους αριστερους ή και απλα ανθρωπους με ειλικρινη δημοκρατικα αισθηματα και την συμπαθεια για τις ιδιες τις ιδεες του κυπριακου πατριωτισμου που εκφρασε ο Α. Παναγιωτου και αλλοι. Δυστυχως οι ελπιδες οτι ενας κυπριακος πατριωτισμος μπορει να γινει μια σχετικα ευκολη λυση στην δεξια αντιδραστικη εθνικιστικη ιδεολογια ειναι λανθασμενες. Η ιδεα οτι ο «κυπριωτισμος», οπως αποκαλουν τον κυπριακο πατριωτισμο οι υποστηριχτες του, αν βρει ανταποκριση στις μαζες των ελληνοκυπριων και των τουρκοκυπριων μπορει να γινει ενα προοδευτικο αντιβαρο στον αρρωστημενο ελληνικο σωβινισμο, να βοηθησει σε μια «δικαιη λυση» του Κυπριακου και στην εξαφανιση των εθνικιστικων προστριβων απο το νησι, οδηγουν τους αριστερους σε νεα αδιεξοδα. Ο «κυπριωτισμος» ειναι ενας εθνικισμος. Ειναι και αυτος μια ιδεολογια εχθρικη στα συμφεροντα της εργατικης ταξης.

ΣΤΟ ΙΔΙΟ ΓΗΠΕΔΟ

Ειναι μια περιοδος που το σωβινιστικο κινημα γυρευει ευκαιριες για να δειξει την δυναμη του, και να συσπειρωσει κοσμο. Αυτος ειναι ο κυριος λογος της υστερικης αντιδρασης τους στην εκπομπη «Χωρις Πλαισια». Συγχρονως ομως, σε πεισμα της κυριαρχης εθνικιστικης ιδεολογιας για τις «χιλιετηριδες» του ελληνισμου, που «μπορει και επιβιωνει» οτι και να συμβει, οι εθνικες συνειδησεις αλλαζουν. Σημερα υπαρχει πραγματι μεσα στην κυπριακη κοινωνια (και στον βορρα και στον νοτο) ενα ρευμα «κυπριακου» πατριωτισμου, που οσο μικρο και περιθωριακο και αν ειναι, ανησυχει τους σωβινιστες.

Ποταμοι μελανιου εχουν χυθει σε «ιστορικες μελετες» που σκοπο εχουν την διατηρηση και το δυναμωμα της εθνικης συνειδησης. Ολοι οι εθνικισμοι ειναι υποχρεωμενοι να διαστρεβλωσουν την ιστορια για να αποδειξουν την «μακροχρονη ιστορια του εθνους» και τα «δικαιωματα» του πανω σε μια εδαφικη περιοχη. Ειναι μια τεχνη που οι ελληνες ιστορικοι, επαγγελματιες και ερασιτεχνες, την εχουν καλλιεργησει με το ιδιο μερακι με τους υπολοιπους εθνικιστες σε ολη την γη.

Ποσο καλυτερος ομως ειναι απο αυτη την αποψη ο κυπριακος πατριωτισμος; Στην πραγματικοτητα ειναι ετοιμος να παιξει στο ιδιο ακριβως γηπεδο με τον κυριαρχο ελληνικο πατριωτισμο. Τα παραμυθια που σερβιρουν οι τελευταιοι για την «τρισχιλιετη ιστορια του ελληνισμου» στην Κυπρο δεν τα αντιμετωπιζει με το απλο ξεσκεπασμα τους αλλα με την αντικατασταση τους απο αλλα παραμυθια, ετσι που η καθε πλευρα να μπορει με το δικιο της να χαρακτηριζει τους αντιπαλους της ανιστορητους.

Ο ιδιος ο Α. Παναγιωτου για παραδειγμα ανηκει σε μια μικρη ομαδα με «αντιεξουσιαστικη» ιδεολογια, που τελευταια εχει γοητευθει απο τις δυνατοτητες του «κυπριωτισμου». Το «Τραινο» λοιπον, το περιοδικο που εκδιδουν, εφθασε στο σημειο να ισχυριστει στο τελευταιο τευχος του οτι απο τα προϊστορικα ακομα χρονια, «*αν κρινει κανεις απο τα υπαρχοντα ευρηματα της... Χοιροκιτιας*», η «*Κυπριακη εμπειρια*» ηταν «*στωϊκη αντιεξουσιαστικη*». «Εξηγησε» μαλιστα συμφωνα με την αρχαια αυτη ιστορια την «*δυσπιστια των Κυπριων απεναντι στην εξουσια που ηταν παντα ξενοφερτη*», και την «*κλασικη συγχρονη αντιφαση των κυπριων που αγαπουν μεχρι εσχατου παθους την ανεξαρτησια αλλα αδυνατουν να συμπαθησουν το κρατος*»!

Ομως η κρατικη εξουσια σε ολη την διαρκεια της ανθρωπινης ιστοριας, ειναι χαρακτηριστικο **ολων ανεξαιρετα** των κοινωνιων που ειναι χωρισμενες σε ταξεις. Την ασκει η αρχουσα εκμεταλλευτρια ταξη για να ελεγξει τις «κατωτερες ταξεις». Οι διαθεσεις των «αντιεξουσιαστων» του «Τραινου» εναντια στην αστικη εξουσια ειναι βεβαια συμπαθητικες. Ποσα ομως εχει να ζηλεψει απο τις ρατσιστικες θεωριες των ελληνοπληκτων ιστορικων για την «ψυχη του ελληνισμου» η προσπαθεια να παρουσιαστει η «εξουσια» γενικα σαν «ξενοφερτη» και η δυσπιστια σ' αυτη σαν παναρχαιο «κυπριακο» χαρακτηριστικο;

ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ

Ο εθνικισμος ειναι μια **ιδεολογια**. Ειναι οπως οι αλλες ιδεολογιες ενα συνολο απο ιδεες για την κοινωνια. Μια σειρα απο αντιληψεις οι οποιες ειναι αποτελεσμα της ιδιας της κοινωνικης πραγματικοτητας, των εμπειριων και των αναγκων των διαφορων ταξεων της κοινωνιας, αλλα συγχρονως και λανθασμενες, μια μυθοποιημενη εικονα της πραγματικοτητας, οπως φαινεται μεσα απο τον παραμορφωτικο φακο των διαφορων ταξικων συμφεροντων.

Η μυθολογια των εθνικιστων θελει την «ελληνικη φυλη» να διατηρει για τρεις χιλιαδες τοσα χρονια την εθνικη της συνειδηση, την κοινη αντιληψη οτι ειναι ενας πληθυσμος «ριζωμενος» στο ιδιο εδαφος, που δεν εχει απλα κοινη γλωσσα αλλα και κοινη καταγωγη, ιστορια, συμφεροντα και πεπρωμενο. Ξεχναν τις τεραστιες μετακινησεις και αναμιξεις πληθυσμων, τις τοσες ριζικες κοινωνικες αλλαγες που εγιναν σε ολα τα μερη του κοσμου σε αυτες τις χιλιετηριδες.

Αλλα το σπουδαιοτερο ειναι οτι αποσιωπουν πως στην πραγματικοτητα, οι εθνικες συνειδησεις, και η ιδεολογια του εθνικισμου εμφανιζονται μαζι με τον καπιταλισμο. Οι αγροτες του Μεσαιωνα σπανια ταξιδευαν περισσοτερο απο λιγα χιλιομετρα εξω απο το χωριο τους, σπανιοτερα ακομα ενδιαφερονταν ή μαθαιναν τι συνεβαινε εξω απο την στενη περιοχη τους. Η «εθνικη ταυτοτητα» ηταν αναγκαστικα κατι εξω τελειως απο τις εμπειριες τους.

Αλλα τους τελευταιους λιγους αιωνες τα πραγματα αλλαξαν με μια ταχυτητα που δεν εχει ξαναγνωρισει η ανθρωπινη ιστορια. Η καπιταλιστικη οικονομικη αναπτυξη, το εμποριο και η δημιουργια μιας «εθνικης αγορας», καθως και η αναπτυξη των επικοινωνιων εφερε τους ανθρωπους με κοινη γλωσσα πολυ πιο κοντα μεταξυ τους, και μεγαλωσε καταπληκτικα τους οριζοντες των κοινων ανθρωπων. Αυτα, απαραιτητες προϋποθεσεις για την δημιουργια της εθνικης συνειδησης και του εθνικισμου, εμφανιστηκαν στις περισσοτερες χωρες του κοσμου πριν δυο, τρεις ή και ενα μονο αιωνα.

Η προσπαθεια να αποτιναξουν απο πανω τους το βαρος των φεουδαρχων γαιοκτημονων και ξενων κατακτητων που καταπιεζαν τις αλλες ταξεις της κοινωνιας, σημαινε οτι εμποροι, εργοστασιαρχες, βιοτεχνες, αγροτες και εργατες χρειαζονταν μια ιδεολογια που να τους ενωνει. Αυτη ηταν ο εθνικισμος. Μετα την νικη των αστων, ο εθνικισμος χρησιμευει σαν μια συγκολλητικη ουσια για τις διαφορες συγκρουομενες ταξεις της αστικης κοινωνιας. Η «εθνικη ενοτητα» ειναι το κυριοτερο οπλο με το οποιο η αρχουσα ταξη διατηρει την κυριαρχια της πανω στους εργαζομενους.

Ετσι ο εθνικισμος, η δημιουργια εθνικων συνειδησεων ειναι προϊον της προσφατης ιστοριας. Δεν εχει να κανει τιποτα με καποιο μυστηριωδες «αθανατο ελληνικο πνευμα» (ή ιταλικο, ή τουρκικο, ή οποιοδηποτε αλλο), και ελαχιστα με αυτα που εγιναν (ή υποτιθεται οτι εγιναν) πριν τρεις ή δυο χιλιαδες χρονια.

Ο εθνικισμος οπως εμφανιστηκε σε καποια ιστορικη περιοδο, ετσι και θα εξαφανιστει μαζι με τον καπιταλισμο, στην μελλοντικη αταξικη κοινωνια. Οχι βεβαια με το ζορι, οπως εκαναν, μαζι με αλλες αρχουσες ταξεις, οι σταλινικοι, αλλα απο μονος του, οταν παψουν να υπαρχουν οι αιτιες που τον δημιουργουν.

Στο μεταξυ, οσοι παλευουν για την αυτοαπελευθερωση της εργατικης ταξης, πρεπει να πολεμουν συνεχεια την εθνικιστικη ιδεολογια μεσα στην εργατικη ταξη. Ειναι η ιδεολογια της φιλιας και των κοινων συμφεροντων καταπιεστων και καταπιεσμενων, η ιδεολογια της ταξικης συνεργασιας, της αρνησης της ταξικης παλης και της συγκρουσης με τους καταπιεστες και εκμεταλλευτες μας, για χαρη της συγκρουσης με τα αλλα εθνη. Οι επαναστατες, οπου υπαρχει τετοιο ζητημα, πρεπει να αντιστεκονται στις προσπαθειες του «δικου τους» εθνους να καταπιεζει πληθυσμους με διαφορετικη εθνικη συνειδηση, και να τους αρνειται το δικαιωμα της αυτοδιαθεσης. Και φυσικα, πρεπει να υποστηριζουν το δημοκρατικο δικαιωμα να εχει ο καθενας οποιεσδηποτε εθνικες συμπαθειες και εθνικη συνειδηση θελει, και να την εκφραζει ελευθερα.

ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑΠΙΕΣΜΕΝΩΝ;

Ο εθνικισμος βεβαια μπορει ακομα και στις μερες μας να λειτουργησει σαν μια ιδεολογια καταπιεσμενων, που προσπαθουν να αντισταθουν στην καταπιεση. Οπως εγραφε ο Λενιν «*Καθε εθνικη καταπιεση προκαλει την αντισταση των **πλατιων μαζων** του λαου... Και η αντισταση ενος εθνικα καταπιεσμενου πληθυσμου παντα **τεινει** στην εθνικη εξεγερση.*» Κανενας αριστερος δεν μπορει να αδιαφορησει σε αυτου του ειδους τον εθνικισμο. Ενας επαναστατης θα παρει θεση στο πλαϊ των παλαιστινιων εθνικιστων για παραδειγμα, και εναντια στους ιμπεριαλιστες καταπιεστες τους, κανοντας βεβαια συγχρονως κριτικη στις εθνικιστικες αυταπατες της εργατικης ταξης.

Ομως κανεις δεν πρεπει να ξεγελαστει και να δει τον «κυπριωτισμο», επειδη εχει καποιες ριζες στην αντιδραση στην ελληνικη Χουντα, και την στηριξη της ακροδεξιας αντικομμουνιστικης ιδεολογιας στην Κυπρο απο τον ελληνικο εθνικισμο, σαν ενα εθνικισμο των καταπιεσμενων.

Η μικρη εστω αναπτυξη του κυπριακου εθνικισμου οφειλεται σε σημαντικο βαθμο στις οικονομικες επιτυχιες της ελληνοκυπριακης αρχουσας ταξης σε αντιθεση με το τι συμβαινει στην Ελλαδα. Ειναι ενας εθνικισμος βασισμενος στις αυταπατες για τις δυνατοτητες του ελληνοκυπριακου καπιταλισμου.

Οι «Νεοκυπριοι», μια οργανωση που συγκεντρωνει το μισος των ελληνοπληκτων εθνικιστων επειδη παραπονιεται για την χρηση του ελληνικου εθνικου υμνου και της ελληνικης σημαιας αντι της κυπριακης, ειναι μια μικρη ομαδα που αποτελειται κυριαρχα απο μικροαστους μεχρι και αστους, διευθυντες επιχειρησεων, επιχειρηματιες, και λιγους διανοουμενους.

Για τους ελληνοκυπριους, απο την περιοδο του "εφικτου" το ' 68, και ιδιαιτερα μετα το ' 74, ο «κυπριωτισμος» ειναι μια περιθωριακη ιδεολογια που μαλλον βοηθα την τακτικη του «ενδοτικου» κομματιου της ελληνοκυπριακης αρχουσας ταξης στο Κυπριακο. Τα πιο εχθρικα αισθηματα απεναντι στην ελληνικη αρχουσα ταξη δεν τα εχουν οι «κυπριωτιστες», αλλα οι πιο ακραιοι ενωτικοι που αισθανονται «προδωμενοι» επειδη η ελληνικη αρχουσα ταξη δεν εστειλε τις φρεγατες και τα αεροπλανα της για την Ενωση.

Το αισθημα καταπιεσης απο την «μητροπολη» ειναι σχεδον ανυπαρκτο αναμεσα στους ελληνοκυπριους. Πολυ λιγοι ελληνοκυπριοι αισθανονται την αντιφαση να αποκαλουν τον τουρκικο στρατο κατοχικο, και να μην δινουν το ιδιο επιθετο στον ελληνικο στρατο που ηταν στο νησι απο το 1964 μεχρι το τελος του ' 67. Αντιθετα κατηγορουν την ελληνικη χουντα επειδη τον αποσυρε απο την Κυπρο.

Οι θεωριες για ιμπεριαλιστικη καταπιεση των ελληνοκυπριων απο την ελληνικη αρχουσα ταξη δεν εχουν καμμια βαση. Στην πραγματικοτητα η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη ειναι ο μικρος συνεταιρος της ελληνικης αρχουσας ταξης, και δυστυχως εχει σ' αυτο την συναινεση της μεγαλης πλειοψηφιας της εργατικης ταξης.

Ο κυπριακος εθνικισμος, μεσα στους ελληνοκυπριους τουλαχιστον, δεν εχει καμμια σχεση με εθνικισμο των καταπιεσμενων.

ΑΝΤΙΔΡΑΣΤΙΚΟΣ

Βεβαια ο ελληνικος σωβινισμος εχει παραδοση αντιδραστικων βρωμοδουλειων στην Ελλαδα και στην Κυπρο. Ειναι ο εθνικισμος μιας αρχουσας ταξης που βρισκεται στην εξουσια πανω απο εναμισυ αιωνα και ειναι φανερα πια μελος της παγκοσμιας ιμπεριαλιστικης συμμοριας. Ο ελληνικος εθνικισμος εχει μια ανοιχτη ρατσιστικη σταση απεναντι στους τουρκοκυπριους. Φαινεται λοιπον πολυ χειροτερος απο τον κυπριακο εθνικισμο που βρισκεται ακομα στα σπαργανα.

Ομως οι ελληνοκυπριοι «κυπριωτιστες» μπορει να βλεπουν σαν «συμπατριωτες» τους τουρκοκυπριους, αλλα τιποτα στην ιδεολογια τους δεν τους προφυλασει απο τον αντιτουρκικο σωβινισμο, και την αντιδραστικη υστερια εναντια στους «εποικους», τους μεταναστες εργατες απο την Τουρκια.

Σε μια περιοδο που ο ρατσισμος εναντια στους ξενους εργατες γενικα ειναι το κυριο στηριγμα του φασισμου στην Ευρωπη, ο κυπριακος πατριωτισμος μπορει και αυτος να γινει, και θα γινει αν δυναμωσει, πηγη αντιδραστικων ιδεων εναντια στους ξενους εργατες.

Ενα κλασικο «κυπριωτικο» κομμα οπως το κομμα της Νεας Κυπρου του Ντουρντουραν, ειναι θερμα υπερ της ενταξης στην ιμπεριαλιστικη ΕΟΚ.

Σημερα η ελληνοκυπριακη εργατικη ταξη δεν εχει τιποτα καλο να περιμενει απο τον κυπριακο πατριωτισμο. Η «εθνικη οικονομια», με ολες τις «θυσιες» που ζητιουνται για χαρη της απο τους εργαζομενους, δεν μπορει παρα να ειναι και για αυτους το ιδιο σημαντικη οσο και για τους υπολοιπους εθνικιστες.

Ο κυπριακος πατριωτισμος κρυβει την ταξικη διαιρεση της κοινωνιας σε καπιταλιστες και εργατες κατω απο ενα διαφορετικο εθνικιστικο καλυμα που δεν μπορει να εχει καμμια σχεση με την αντιδραση σε ταξικη εκμεταλλευση, οπως τουλαχιστον εχουν αλλοι εθνικισμοι.

ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΝ, ΤΙ ΕΓΙΝΕ;

Δεν ειναι αναγκη να ειμαστε ιστορικοι για να δωσουμε απαντησεις στις «ιστορικες αποδειξεις» και του ελληνικου και του κυπριακου εθνικισμου. Η καλυτερη απαντηση που ενας συνειδητος εργαζομενος θα δωσει στα «τρεις χιλιαδες χρονια ελληνισμου» οπως και στις «αντιεξουσιαστικες εμπειριες» των προϊστορικων «κυπριων» ειναι ενα αδιαφορο «Ε, και λοιπον; Τι σημαινουν για μας ολα αυτα;»

Για την εργατικη ταξη σημερα, η πραγματικη μας πατριδα, τα αδελφια μας, δεν ειναι ο πληθυσμος μιας περιοχης, μια ομαδα ανθρωπων με υποτιθεμενη «κοινη καταγωγη», θρησκεια και «πολιτισμο». Ειναι μια ομαδα ανθρωπων με τους οποιους εχουμε πραγματικα, οχι φανταστικα, κοινα συμφεροντα, και μια κοινη παραδοση που επηρεαζει πανω απο ολα την καθημερινη ζωη μας. Αυτη η ομαδα ανθρωπων ειναι η **Διεθνης Εργατικη Ταξη**.

Μια βιαστικη ματια γυρω μας θα μας δειξει οτι το «ζηλευτο βιωτικο επιπεδο» (οσο απο αυτο υπαρχει) για το οποιο μας μιλαν οι διαφοροι απο τον Βασιλειου μεχρι τον Χριστοφια, δεν το χρωσταμε ουτε στο «δαιμονιο των ε/κ επιχειρηματιων» ουτε στην «υπευθυνοτητα των ελληνοκυπριων εργαζομενων», αλλα στο μοχθο της παγκοσμιας εργατικης ταξης. Τα αντικειμενα και η τεχνολογια που χρησιμοποιουμε στην καθημερινη μας ζωη, ειναι σημερα πια αμεσο ή εμεσο αποτελεσμα και προϊον των προσπαθειων αμετρητων εργατων του χεριου και του πνευματος σε ενα σωρο μακρυνες περιοχες του πλανητη. Αυτοι ειναι η πραγματικη μας «μητερα πατριδα»

Το οχταωρο, το συνδικαλιστικο κινημα, το δικαιωμα και η ιδια η παραδοση των απεργιων για καλυτερευση της ζωης μας, για να μπορουμε να απολαμβανουμε οποιοδηποτε πολιτισμο, εθνικο ή ξενο, το συνολο σχεδον των δημοκρατικων δικαιωματων: αυτα τα ζωτικα για μας δικαιωματα, αυτη η παραδοση, δεν εχει καμμια σχεση ουτε με τον «αρχαιο ελληνικο πολιτισμο» της Αθηναϊκης Δημοκρατιας του 10% και της σκλαβιας των υπολοιπων, ουτε με καποια «κυπριακη εμπειρια». Ειναι αποτελεσμα των αγωνων της παγκοσμιας εργατικης ταξης. Αυτος ειναι ο πραγματικος «εθνικος πολιτισμος» για τους συνειδητους εργαζομενους.

Το κυριο συνθημα σημερα δεν ειναι το οριο στο οποιο μπορει να φτασει ο «κυπριωτισμος», το «οι Τουρκοι της Κυπρου ειναι αδελφοι μας», που εννοει βεβαια οτι οι τουρκοι της Τουρκιας ειναι εχθροι μας. Ειναι το «οι Τουρκοι εργατες ειναι αδελφοι μας».

Η εργατικη ταξη δεν χρειαζεται εναν νεο εθνικισμο για να γλυτωσει απο τον παλιο. Το απλωμα του διεθνισμου μεσα στην εργατικη ταξη δεν ειναι ουτοπια, οπως εδειξε πολλες φορες η ιστορια. Ειναι αποτελεσμα της οξυνσης της ταξικης παλης και της σωστης επεμβασης των επαναστατων μεσα σε αυτη.

Αγγελος Νικολαου

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΠΟΜΠΗ "ΧΩΡΙΣ ΠΛΑΙΣΙΑ"

Η αποφαση του ΡΙΚ να "αναστειλει" το προγραμμα "Χωρις Πλαισια" ειναι μια απαραδεκτη υποχωρηση στις πιεσεις των εθνικιστων.

Τα δεξια κομματα, και οι εθνικιστικες οργανωσεις απαιτησαν το σταματημα της εκπομπης επειδη αυτη παρουσιασε καποιες μειοψηφικες αποψεις που βρισκονταν εξω απο τον κυριαρχο εθνικισμο.

Οι υστερικα εθνικιστικες αυτες αντιδρασεις εχουν σαν στοχο να καθιερωσουν μεσα στην κοινωνια ενα κλιμα οπου εγκληματιες σαν τον Σαμψων, συμβολο αρχικα του τουρκοφαγου εθνικισμου και μετα του πραξικοπηματος, θα γινονται ηρωες ενω θα φιμωνεται και θα λυντσαρεται ο οποιοσδηποτε εχει διαφορετικες αποψεις.

Αυτα δειχνουν ποσο επιφανειακη και υποκριτικη ειναι η δημοκρατια μεσα στην κοινωνια μας. Εκεινοι που φωναζουν πιο δυνατα απο ολους για τις παραβιασεις των "ανθρωπινων δικαιωματων" στην Κυπρο ειναι οι ιδιοι που δεν εχουν κανενα ενδοιασμο να παραβιασουν ενα απο τα πιο στοιχειωδη δημοκρατικα δικαιωματα: την ελευθερια του δημοσιου λογου, και των εθνικων, θρησκευτικων ή αλλων πεποιθησεων. Ειναι η δημοκρατια του "Πας μη Ελλην βαρβαρος", που στοχευει στο "Κυπρος Ελληνων Χριστιανων".

Τα επιχειρηματα της δηθεν "ελλειψης αντιλογου" ειναι γελοια αν θυμηθει κανεις ολες τις συνεντευξεις που εδωσαν στο "Χωρις Πλαισια" μειοψηφικοι υπερεθνικιστες και ενωτικοι. Κανεις δεν ζητησε τοτε "την κεφαλη επι πινακι" του παρουσιαστη της εκπομπης, ουτε απειλησε την οικογενεια του.

Αυτες ομως οι αντιδρασεις δεν ειναι απλα γελοιες. Ειναι και επικινδυνες. Δειχνουν οτι σημερα ο εθνικισμος προχωρα κατευθειαν προς τον φασισμο. Τα αποτελεσματα μιας τετοιας πορειας τα βλεπουμε σημερα στο δυναμωμα του φασισμου και του ρατσισμου στην Ευρωπη της ανοδου του ΛεΠεν και των ναζιστων. Τετοιες πεποιθησεις και στασεις ανοιξαν στο παρελθον τον δρομο στον Χιτλερ και το ολοκαυτωμα του ναζισμου.

Κανενας δημοκρατης δεν πρεπει να δεχθει παθητικα αυτη την εξελιξη. Το ΡΙΚ πρεπει να μην υποχωρησει στις φασιστικες αντιδρασεις και να αναιρεσει την αποφαση του.

11 Απριλη 1992

● Η πιο πανω ανακοινωση σταλθηκε στις εφημεριδες, τους ραδιοσταθμους και τους συντελεστες της εκπομπης «Χωρις Πλαισια». Οι εφημεριδες δεν εβαλαν τιποτα και οι ραδιοσταθμοι την εθαψαν.

● Την Τριτη 21 Απριλη στην «Ηχω '75» οργανωθηκε δημοσια συζητηση μεταξυ του Ανδρεα Παναγιωτου και του Σαββα. Παυλου με θεμα ξανα την εθνικη συνειδηση των ελληνοκυπριων, και την ελληνικοτητα τους. Η εκδηλωση συγκεντρωσε το ενδιαφερον περισσοτερο των σωβινιστων παρα των αριστερων και των υποστηρικτων της επαναπροσεγγισης. Οι οπαδοι του μεγαλοϊδεατικου ελληνικου σωβινισμου που συμμετειχαν εδειξαν αλλη μια φορα το αντιδημοκρατικο τους προσωπο και τις τρομοκρατικες τους διαθεσεις. Η «συζητηση» συντομα κατεληξε σε βρισιδια, φωνες, σκουντηματα, απειλες και υστεριες εναντια σε οποιονδηποτε δεν γουσταρε να νοιωθει οπως αυτοι.

Η εξελιξη της εκδηλωσης δειχνει οτι δεν εχει κανενα νοημα μια δημοσια συζητηση με τους σωβινιστες. Το αριστερο και δημοκρατικο κινημα δεν μπορει να βρισκεται σε καμμια σχεση διαλογου με αυτους. Βρισκεται σε σχεση πολεμικης και αντιπαραθεσης. Το ζητημα δεν ειναι καθολου στο να πεισουμε ή να πεισθουμε με συζητηση και ανταλλαγη αποψεων με το σωβινιστικο κινημα και τους φασιστες. Αυτο που χρειαζεται να γινει ειναι συζητηση αναμεσα σε ολους εμας που θελουμε να αντισταθουμε στους σωβινιστες για το πως θα μπορεσουμε να τους φραξουμε τον δρομο.

ΕΛΛΑΔΑ

ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ: Η ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΑΝΟΙΓΕΙ ΔΡΟΜΟ ΣΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ

● Στην Ελλαδα οι συντροφοι της Οργανωσης Σοσιαλιστικη Επανασταση, αδελφης οργανωσης της Εργατικης Δημοκρατιας, δεχονται επιθεσεις απο τους φασιστες και διωξεις απο το κρατος. Τους οδηγουν στα δικαστηρια προσπαθωντας να φιμωσουν την φωνη που καταγγελει τον ελληνικο επεκτατισμο στα Βαλκανια, την εθνικιστικη υστερια που ξεσηκωνει η κυβερνηση εναντια στην Δημοκρατια της Μακεδονιας, και την αντεργατικη πολιτικη της Νεας Δημοκρατιας.

Στην νοτια Κυπρο μπορει να μην αντιμετωπιζουμε ακομα τον οργανωμενο φασισμο με την μορφη που αυτος εμφανιζεται στην Ευρωπη. Αλλα οι αντιδρασεις για το «Χωρις Πλαισια» δειχνουν οτι ακολουθουμε την ιδια πορεια. Και εδω εμφανιστηκε η διαθεση να συρουν στα δικαστηρια τους συντελεστες της εκπομπης. Το απορριπτικο και φασιστικο κινημα συντονιζεται στην νοτια Κυπρο και την Ελλαδα. Συντονισμενα πρεπει να αντιδρασουμε και εμεις.

Δημοσιευουμε ψηφισμα καταγγελιας της ΟΣΕ για τις επιθεσεις εναντια στους συντροφους της ΟΣΕ. Μυνηματα συμπαραστασης και οικονομικη ενισχυση μπορουν να στελνονται στα γραφεια της ΟΣΕ, (Αναξαγορα 14Α, Αθηνα 10431) ή στην διευθυνση της Εργατικης Δημοκρατιας, Τ.Κ. 7280, Λευκωσια.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ

Καταγγελουμε την διωξη που ασκησε η Εισαγγελια σε βαρος των στελεχων της ΟΣΕ και συντακτων της Εργατικης Αλληλεγγυης, Κ. Πιττα, Α. Καλοδουκα, Π. Γκαργκανα, Τ. Κυρκου και Λ. Γιδακου για τη συγγραφη και διακινηση του βιβλιου "Η Κριση στα Βαλκανια, το Μακεδονικο και η Εργατικη Ταξη".

Η πρωτοφανης σκοταδιστικη επιθεση της Νεας Δημοκρατιας εκδηλωνεται για πρωτη φορα μετα την πτωση της χουντας. Την ωρα που η Κυβερνηση σπαρασσεται εσωτερικα απο διαμαχες για την εξωτερικη της πολιτικη η προσπαθεια να ποινικοποιησει τις διαφορες γνωμης και αποψης ειναι εξαιρετικα επικινδυνη για τις ελευθεριες και τα δικαιωματα ολων μας.

Η κυβερνηση με τις κατηγοριες για "διασπορα ψευδων ειδησεων", "διεγερση πολιτων σε διχονοια", "εκθεση του κρατους σε κινδυνο διαταρξης φιλικων σχεσεων με ξενα κρατη", αναζητει αποδιοπομπαιους τραγους για την αδιεξοδη σωβινιστικη πολιτικη της στα Βαλκανια. Μαρτυρες κατηγοριας ειναι ο Ν. Μαρτης, ο Ψωμιαδης βουλευτης της Ν.Δ. ο περιβοητος Κ. Πλευρης επικεφαλης και θεωρητικος της φασιστικης οργανωσης "4η Αυγουστου" και ασφαλιτες.

Αυτη η διωξη λειτουργει σαν συνθημα για τους σκοτεινους παρακρατικους κυκλους των φασιστων. Μεσα σε μια βδομαδα τα γραφεια της Εργατικης Αλληλεγγυης και συγκεντρωσεις της ΟΣΕ εγιναν στοχος επιθεσεων τρεις φορες απο φασιστικες συμμοριες.

Οι δικες και οι διωξεις αγωνιστων, οι απεργοσπαστικοι μηχανισμοι και οι επιθεσεις των ΜΑΤ απο τις χωματερες μεχρι τις προβληματικες και τα αγροτικα συλλαλητηρια, η ενεργοποιηση του παρακρατους υπογραμμιζουν την χρεωκοπια των "νεων ιδεων" της Νεας Δημοκρατιας που για να επιβαλει την λιτοτητα, την ανεργια και το σωβινισμο δεν διστάζει να καταφευγει στην ανοικτη καταστολη και την φιμωση των ιδεων.

Καταγγελουμε την επιθεση εναντια στην διακινηση των ελευθερων ιδεων. Καταδικαζουμε την λογοκρισια σε βαρος των εφημεριδων και των εντυπων, την προσπαθεια παρεμποδισης της πολιτικης δρασης.

Η ΛΟΓΟΚΡΙΣΙΑ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ

● Ο φασισμος δεν αναβιωνει μονο στην Ελλαδα, βρυκολακιαζει σε ολοκληρη την Ευρωπη. Στη Γαλλια οι φασιστες του Λεπεν κτυπουν ανελεητα καθε ξενο που συναντουν στο δρομο τους. Στην Γερμανια το ιδιο. Στη Δανια ο συντροφος Χενρικ Κριστενσεν, αγωνιστης του αντιφασιστικου κινηματος και στελεχος της οργανωσης «Internationale Socialister» επεσε θυμα της πρωτης πολιτικης δολοφονιας απο το τελος της ναζιστικης κατοχης το 1945.

Το τερας του φασισμου πρεπει να κτυπηθει στην γεννα του. Το εργατικο κινημα δεν πρεπει να τους αφησει. Αν δεν τους κλεισουμε σημερα τον δρομο, θα μας κλεισουν αυριο αυτοι ολους τους δρομους.

ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΟΙ ΤΟΥ ΝΟΤΟΥ

ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ ΟΙ ΠΑΡΕΝΟΧΛΗΣΕΙΣ

Την Παρασκευη 17 Απριλη ενω ο τουρκοκυπριος Engin Besin βρισκοταν σ' ενα εστιατοριο στη Παφο, η αστυνομια με χρηση απειλων και χωρις ενταλμα συλληψης και ερευνας τον οδηγησε με τη βια και παρα τη θεληση του στον αστυνομικο σταθμο οπου τον κρατησε αδικαιολογητα για τρεις ωρες. Με τη χρηση υβρεων και απειλων για 8ημερη κρατηση, ερευνησαν τα προσωπικα αντικειμενα που ειχε μαζι του, του υπεβαλαν ερωτησεις κατα ποσο ενεχεται σε υποθεση κλοπης, και ερωτησεις που αφορουσαν τη προσωπικη του ζωη.

Το περιστατικο καταγγελθηκε απο την "Επιτροπη Υπερασπισης των Δικαιωματων των Τουρκοκυπριων" που ζουν στη νοτια Κυπρο. Η περιπτωση του Engin δεν ειναι η μοναδικη. Τετοια φαινομενα ειναι καθημερινο φαινομενο για τους τουρκοκυπριους του νοτου. Παρομοιες καταγγελιες εχουν γινει πολλες φορες και απο την επιτροπη και απο την εφημεριδα μας.

Οι τουρκοκυπριοι που ζουν στο νοτο δεν εχουν κανενα δημοκρατικο δικαιωμα και αντιμετωπιζονται σαν πολιτες δευτερης κατηγοριας.

Οι περισσοτεροι απο αυτους ζουν περιορισμενοι σε γκετο, μεσα σε αθλιες συνθηκες, σε σπιτια ετοιμορροπα χωρις νερο και ρευμα, μεσα σε συνθηκες που σε κανενα ανθρωπο δεν αξιζει να ζει.

Η αστυνομια τους παρακολουθει πανω σε 24ωρη βαση, τους παρενοχλει χωρις κανενα λογο και τις περισσοτερες φορες οι παρενοχλησεις αυτες καταληγουν στην συλληψη τους χωρις ενταλμα και συχνα στον ξυλοδαρμο τους. Επιπροσθετα οι παρενοχλησεις της αστυνομιας κανουν τις προσπαθειες τους για εξευρεση καλης και σταθερης δουλειας ακομα πιο δυσκολες. Κανενας εργοδοτης δεν ειναι διατεθειμενος να εργοδοτησει ενα τουρκοκυπριο οταν ξερει οτι σχεδον καθε μερα η αστυνομια θα τους ενοχλει στους χωρους εργασιας. Αυτο το γεγονος δεν στερει μονο στους Τ/Κ το δικαιωμα τους για μια αξιοπρεπη δουλεια και ζωη, αλλα και δημιουργει καχυποψιες αναμεσα στους ελληνοκυπριους συναδελφους τους γιατι καλιεργει ενα κλιμα υπονοιας οτι οι τουρκοκυπριοι πρεπει να ειναι επικινδυνα και υποπτα ατομα.

Οι τουρκοκυπριοι που ζουν στο νοτο ειναι τα θυματα μιας πολιτικης εθνικης καταπιεσης και διακρισεων που ακολουθει η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη και η κυβερνηση. Ειναι η συνεχεια της ιδιας πολιτικης καταπιεσης των τουρκοκυπριων που ακολουθησε η ελληνοκυπριακη αρχουσα ταξη ολα τα πριν το '74 χρονια και που πολλες φορες κατεληξε σε σφαγες οπως το '63-64 και το '67 στη Κοφινου.

Η γκετοποιηση η απομονωση και η παρεμποδιση των τουρκοκυπριων του νοτου να ερχονται σε επαφη και να συναναστρεφονται με ελληνοκυπριους τους εχει καμει το πιο ευαλωτο κομματι της κοινωνιας, ευκολο για εκμεταλλευση και καταπιεση.

Η υποκρισια της αρχουσας ταξης και της κυβερνησης που μιλα για επαναπροσεγγιση εχει βρει την πιο καθαρη της εκφραση στην αντιμετωπιση των τουρκοκυπριων του νοτου. Ειναι μια επαναπροσεγγιση κατω απο τους ελληνοκυπριακους ορους. Αυτο φαινεται ξεκαθαρα και απο την αρνηση της κυβερνησης να επιτρεψει σε 15 τουρκοκυπριους απο τον Βορρα που αντιμετωπιζαν προβληματα υγειας να επισκεφτουν το νοσοκομειο της Λευκωσιας για ιατρικες εξετασεις επειδη ειχαν τουρκοκυπριακες ταυτοτητες και ιατρικα πιστοποιητικα.

Δυναμωστε την "Επιτροπη Υπερασπισης των Τουρκοκυπριων"

Σε μια εποχη που οι σωβινιστες σηκωνουν αγριο κεφαλι κανενας δεν πρεπει να μενει αδιαφορος μπροστα σε αυτη την σωβινιστκη και ρατσιστικη αντιμετωπιση των τουρκοκυπριων που ζουν στο νοτο.

Καθε ελληνοκυπριος εργαζομενος, καθε δημοκρατης, καθε ειλικρινης υποστηριχτης της επαναπροσεγγισης πρεπει να αντιδρασει σε αυτη τη κατασταση και να αγωνιστει για να σταματησει αυτη η πολιτικη των διακρισεων και της καταπιεσης των τουρκοκυπριων του νοτου.

Πρεπει να ενισχυσει την "Επιτροπη Υπερασπισης", συμμετοχοντας σε αυτη, ενισχυοντας την οικονομικα, παιρνωντας μερος στις εκδηλωσεις της και με καθε αλλο μεσο που μπορει. Η Επιτροπη εχει ηδη κανει δυο ανοιχτες εκδηλωσεις στη Λεμεσο και ετοιμαζει μια τριτη στη Λευκωσια μεσα στο Μαη. Η συμμετοχη του καθε ενος που εχει αηδιασει απο την αποθρασυνση των σωβινιστων και θελει να κανει κατι ειναι απαραιτητη. Το δυναμωμα της Επιτροπης και των εκδηλωσεων της ειναι ενα γερο κτυπημα στο σωβινισμο.

Μαρια Ρωσσιδου

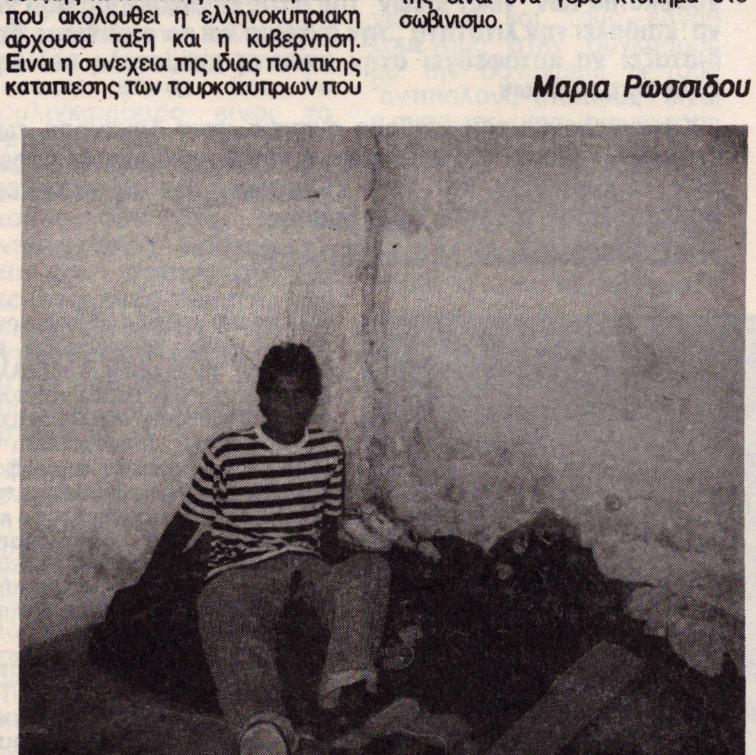

Ο Egin Besim οταν ζουσε στην Λεμεσο, σε ενα αχουρι χωρις ρευμα, νερο και κρεβατι.

ΚΟΚΚΙΝΗ ΠΡΩΤ

διεθνης μερα ταξικης πα
ενοτητας και αλληλεγγυι

Περασε πανω απο ενας αιωνας απο την ηρωικη εκεινη απεργια της πρωτομαγιας του 1886, οπου οι εργατες στο Σικαγο και σε αλλες πολεις των Ηνωμενων Πολιτειων της Αμερικης, κερδισαν με το αιμα τους το οκταωρο. Απο τοτε η μερα της Πρωτομαγιας σημαδευτηκε με εργατικους αγωνες σ' ολο τον κοσμο δειχοντας οτι η ταξικη παλη δεν κλεινεται μεσα σε συνορα αλλα απλωνεται παγκοσμια. Το μυνημα των εργατων των ΗΠΑ αγκαλιασε την εργατικη ταξη σ' ολο τον κοσμο.

Σημερα, παρολη την ιδεολογικη επιθεση της αστικης ταξη για τον θανατο του «σοσιαλισμου» και το «τελος της ιστοριας» και τα ξεπουληματα των συντεχνιων στους εργατικους αγωνες, η εργατικη ταξη παγκοσμια, συνεχιζει να αγωνιζεται και να παλευει εναντια στα αφεντικα.

Πρωτομαγιατικη πορεια στη Λευκωσια το
και Τουρκικες σημαιες μαζι με τα κοκκι

Πως φτασαμε στην Κοκκινη Πρωτομαγια

Οι δεκαετιες του 1870 και 1880 ειναι απο τις σημαντικοτερες περιοδους αναπτυξης του εργατικου κινηματος στις ΗΠΑ. Στα 1869 ιδρυθηκε η οργανωση «Ιπποτες της Εργασιας». Σκοπος τους ηταν να συγκροτησουν μια κινηση απο ολους τους κλαδους των εργαζομενων ανεξαρτητα απο την εθνικοτητα, το φυλο, την θρησκεια ή το χρωμα. Το συνθημα τους ηταν «Οταν ενας κτυπιεται ολοι παλευουν». Τοτε ξεσπασαν πολλοι απεργιακοι αγωνες οπως των σιδηροδρομικων το 1876. Η οργανωση δυναμωνε θεαματικα εχοντας στις γραμμες της χιλιαδες μαυρους εργατες, πολλους σε ηγετικες θεσεις. Στις αρχες του 1880, υστερα απο μερικες εντυπωσιακες απεργιες, η οργανωση φουντωσε σαν πυρκαγια και εφτασε τα 700 χιλιαδες μελη. Η ενοτητα μαυρων και λευκων ηταν σημαντικη για να κερδιθουν πολλες μεγαλες απεργιες.

Οι ανθρακωρυχοι και οι εργατες στην βιομηχανια σιδηρου, ατσαλιου, υφαντουργιας, ξυλου και αλλου, κατεβαινουν σε μαζικους και δυναμικους αγωνες οι οποιοι αντιμετωπιζονται βιαια με την χρηση οπλων απο την αστυνομια και τον στρατο. Οι νεκροι και οι τραυματιες εργατες βαφουν με το αιμα τους τις μεγαλες απεργιακες κινητοποιησεις που περνουν επαναστατικες διαστασεις. Ο πανικοβλητος αστικος τυπος εγραφε για μια νεα «Παρισινη Κομμουνα».

Προς στο τελος του 1880 το κινημα «Ιπποτες της Εργασιας» εδωσε την θεση του στην Αμερικανικη Ομοσπονδια Εργατων (AFL). Η AFL ομως χτιστηκε βασισμενη πανω στις ειδικοτητες, ενισχυοντας τους διαχωρισμους μεσα στην εργατικη ταξη. Οι ανειδικευτοι εργατες και οι μαυροι ηταν σε χειροτερη μοιρα απο τους αλλους εργαζομενους. Η ηγεσια της AFL προσβλεπε στην συνεργασια με τις μεταρρυθμιστικες πτερυγες του Δημοκρατικου Κομματος.

Παραλληλα ομως αναπτυσεται μια πολιτικη οργανωση σοσιαλιστων με το ονομα «Κομμα των Εργαζομενων. **Στο Σικαγο την καρδια του αμερικανικου καπιταλισμου, εδωσε την μαχη για την επιτυχια της γενικης απεργιας του 1870. Στη πολη Σαιν Λουϊς, η απεργιακη επιτροπη, με ηγεσια τους σοσιαλιστες, ειχε τον ελεγχο της πολης για μια βδομαδα.**

Σικαγο 1 Μαϊου 1886

Μεσα απο αυτη την δυναμικη ταξικη αντιπαραθεση και την αυτοδραση των ιδιων των εργατων ξετυλιχτηκαν τα γεγονοτα της μεγαλης εξεγερσης της αιματοβαμενης Πρωτομαγιας του 1886.

Με την οικονομικη κριση του 1883 -1885 τα αφεντικα μειωσαν τα μεροκαματα κατα 10% και εριξαν στην ανεργια και εξαθλιωση χιλιαδες εργατες. Μπροστα σ' αυτες τις επιθεσεις της κυβερνησης και των εργοδοτων οι εργατες της Αμερικης δεν εμειναν απαθεις. Το Νοεμβριο και Δεκεμβριο του 1885 εγιναν δυο εργατικα συνεδρια το οποια αποφασισαν γενικη απεργια την Πρωτομαγια του 1886. Αιτημα τους: «οκτω ωρες δουλεια, οκτω ωρες μορφωση και διασκεδαση, οκτω ωρες υπνος». Αποφασισαν να στηριχτουν, οχι πια σε υποσχεσεις κυβερνητων ή δημοτικων συμβουλων, αλλα πανω στη δραση των ιδιων περνοντας αποφαση να επιβαλουν στους εργοδοτες την οκταωρη εργασια. Στα εργοστασια που οι εργοδοτες δεν θα υποχωρουσαν, οι εργατες θα εκηρρυταν απεργια διαρκειας μεχρι να γινουν δεκτα τα αιτηματα τους. Μεσα στο διαστημα που μεσολαβουσε εως την 1η του Μαη οι εργατες προπαγανδιζαν την απεργια απο εργοστασιο σε εργοστασιο. Πολλοι εργοδοτες παραχωρισαν το 8ωρο πριν την απεργια επειδη φοβηθηκαν οτι οι εργατες θα ξεφευγαν απο καθε ελεγχο.

Την Πρωτομαγια του 1886, απο την μια ακρη των ΗΠΑ ως την αλλη, οι εργατες ολων των επαγγελματων σταματησαν την δουλεια τους διοργανωνοντας διαδηλωσεις στους δρομους των μεγαλων βιομηχανικων πολεων.

Τα αποτελεσματα φανηκαν αμεσως. Σε λιγες μερες απο την απεργια της Πρωτομαγιας πανω απο 150.000 εργατες κερδισαν το οκταωρο χωρις μειωση του μεροκαματου. Στα εργοστασια που οι εργοδοτες αρνιονταν να υπογραψουν οι εργατες κηρυσσαν απεργια μεχρι να γινει δεκτο το αιτημα τους.

Το κινημα της Πρωτομαγιας στο Σικαγο ηταν το πιο δυναμικο. Στις 3 Μαϊου δεκα χιλιαδες απεργοι συγκεντρωθηκαν μπροστα σε ενα απο τα μεγαλυτερα εργοστασια του Σικαγου, οπου οι εργοδοτες θα εφερναν απεργοσπαστες απο τις γειτονικες πολεις. Ξαφνικα και χωρις κανενα λογο στρατος και αστυνομια αρχισαν να πυροβολουν εναντια στους απεργους. Οι εργατες αντισταθηκαν δυναμικα. Ο στρατος εφερε ενισχυσεις για να ελεξει την κατασταση. Οι νεκροι εργατες ποτε δεν καταμετρηθηκαν. Τις επομενες μερες εγινε μεγαλη διαδηλωση εναντια στην σφαγη των εργατων. Ο παλμος και η αγωνιστικοτητα των εργατων εκανε την αστυνομια να μην επεμβει. Ομως την νυκτα εκαναν μια υπουλη επιθεση σκοτωνοντας δεκαδες εργατες αγωνιστες. Φοβισμενη η κυβερνηση την οργη των εργατων αρχισε τις ερευνες και ομαδικες συλληψεις. Μετα απο δικες και φυλακισεις εργατων, η κυβερνηση επεβαλε την τρομοκρατια και την ταξη. Οι εργατες των ΗΠΑ κερδισαν με το αιμα τους το 8ωρο και εγιναν ο φαρος των παγκοσμιων εργατικων διεκδικησεων.

> **Την Πρωτομαγια του 1886, απο την μια ακρη των ΗΠΑ ως την αλλη, οι εργατες ολων των επαγγελματων σταματησαν την δουλεια τους διοργανωνοντας διαδηλωσεις στους δρομους των μεγαλων βιομηχανικων πολεων.**

τιποτα δεν παει χαμενο

Τεσσερα χρονια μετα, το 1890, η Σοσιαλιστικη Διεθνης του Παρισιου καθιερωσε την πρωτομαγια σαν Διεθνης Μερα κινητοποιησης και αγωνα της εργατικης ταξης. Απο τοτε η Κοκκινη Σημαια, κοκκινη οπως τα αιματοβαμμενα πουκαμισα των εργατων, εγινε το λαβαρο της εργατικης ταξης.

Οι απεργιακες κινητοποιησεις μεταφερτηκαν στην καπιταλιστικη Ευρωπη. Πολλα τα παραδειγματα οπου ενωμενη η εργατικη ταξη, με αφορμη την μερα της πρωτομαγιας κατεβηκε σε δυναμικους αγωνες διεκδικοντας καλυτερους ορους δουλιας.

● Η πρωτη Κοκκινη Πρωτομαγια που εγινε στην Ευρωπη ηταν το 1891

ΤΟΜΑΓΙΑ

λης
ης των εργατων

952 με Ελληνικες
α λαβαρα

στην βιομηχανικη πολη της Γαλλιας τη Φουρμι. 20 χιλιαδες εργατες κυρρηξαν απεργια το πρωι της πρωτομαγιας. Επενεβει τοτε η αστυνομια και συνελαβε 3 απεργους. Στην διαδηλωση διαμαρτυριας που ακολουθησε, στρατος και αστυνομια ανοιξαν πυρ εναντια στους διαδηλωτες εργατες σκοτωνοντας δεκαδες απο αυτους.

● Η Ελλαδα εχει αγωνιστικη παραδοση για τις μαζικες και δυναμικες απεργιες της πρωτομαγιας. Χαρακτηριστικη ειναι η απεργια του 1921 η οποια εκτος απο τον ταξικο της χαρακτηρα ηταν αντιπολεμικη και διεθνιστικη. Ηταν η εποχη οπου ο ελληνικος επεκτατισμος με αρχηγο τον Βενιζελο εκανε αποβαση με τον στρατο στην Σμυρνη το 1919. Η εργατικη ταξη της Ελλαδας δεν εδειχνε να πειθεται απο τις εθνικιστικες διακυριξεις της αστικης ταξης. Ενα αντιπολεμικο κινημα αναπτυχθηκε ραγδαια και το 1920 καταψηφισε τον Βενιζελο. Μετα απο αυτο η εργατικη ταξη νιωθοντας αυτοπεποιθηση κατεβηκε σε δυναμικους αγωνες για αυξησεις και καλυτερες συνθηκες δουλιας. Αγωνες που αποκτουσαν αντιπολεμικο χαρακτηρα αφου και η νεα φιλομοναρχικη κυβερνηση συνεχιζε τον πολεμο με την Τουρκια. Ενωμενο για το εργατικο κινημα, Βενιζελικοι και Βασιλικοι, εδωσαν μαζι την μαχη στις δυναμικες απεργιες του 1921, με αποκοριφωση την διαδηλωση της πρωτομαγιας που προς ολη την απαγορευση της ηταν μεγαλειωδης και δυναμικη.

● Στην Τουρκια, ακομα και σημερα, η Πρωτομαγια ειναι μερα ταξικης παλης. Η αστυνομια ακομα βαφει κοκκινη την ημερα της Πρωτομαγιας με αιμα εργατων που αγωνιζονται εναντια στα αφεντικα και τους στρατοκρατες. Πολλες διαδηλωσεις απο το 80 και μετα στην Αγκυρα και την Ισταμπουλ εγιναν παρα και εναντια στην απαγορευση των αρχων, και οδηγησαν σε συγκρουσεις με δεκαδες νεκρους.

● Το 1947 γιορταστηκε στην Κυπρο η πρωτη εργατικη πρωτομαγια στο Ξερο και στο Μαυροβουνι. Ηταν το προζυμι για τον μεγαλον απεργιακον αγωνα των μεταλλεργατων που ακολουθησε, το 1948. 2000 μεταλλεργατες απο τους οποιους οι 700 ηταν Τουρκοι απαιτουσαν μειωση ωραριου σε 8 ωρες, βελτιωση στις συνθηκες δουλιας, πληρωμη υπερωριων και την καθιερωση αργιων. Πολλοι Ελληνες και Τουρκοι φυλακιστικαν αλλα στο τελος κερδισαν. Κερδισαν γιατι ηταν ενωμενοι. Ηταν η εποχη που στην Κυπρο δεν μας χωριζαν σε Ελληνες και Τουρκους, ντοπιους και ξενους εργατες αλλα σε φτωχους και πλουσιους σε εργατες και αστους.

η πρωτομαγια ειναι απεργια οχι αργια

Η αστικη ταξη παγκοσμια, για να μπορεσει να ελεξει τις εργατικες κινητοποιησεις της πρωτομαγιας, οπου δεν μπορουσε να το κανει με την βια, την καθιερωσε σαν αργια για να την εκφυλησει. Με αυτο τον τροπο προσπαθουν να μειωσουν το πραγματικο νοημα της και να την καταντησουν μια συνηθισμενη μερα. Ο Λελλος «μας» μαλιστα καλει τον κοσμο να παιξει γαϊδουροδρομιες και σκατουλικα στην Πυλη της Αμμοχωστου. Κι ομως....

Ο ερχομος της πρωτομαγιας βρισκει φετος την εργατικη ταξη στην Ν. Κυπρο, αντιμετωπη με την αδιαλλαξια της κυβερνησης και των εργοδοτων. 100 και πλεον συλλογικες συμβασεις εχουν καταληξη σε αδιεξοδο. Οι εργοδοτες αρνουνται καθε διαπραγματευση αναμασοντας τα γνωστα πια επιχειρηματα οτι ή «οικονομια του τοπου» (δηλαδη τα κερδη τους) δεν σηκωνει αυξησεις και οτι θα ειναι εναντια στην «εθνικη μας επιβιωση». Οι εργαζομενοι ομως δεν φενεται να πειθονται και τοσο ευκολα πια, ξεροντας ποσο οι Ε/Κ καπιταλιστες θησαυριζουν. Πολλοι κλαδοι εχουν ηδη προχωρησει σε απεργιες. Αν και οι δασκαλοι εχασαν την μαχη, οι οικοδομοι μπαινουν στον πολεμο και μεσα του Μαη ορμαει και η ενδυση. Οι εργαζομενοι ειναι αγανακτησμενοι και θυμωμενοι με την ακριβεια και τις φορολογιες και απογοητευμενοι απο την «αυτοσυγκρατηση» της ηγεσιας των συντεχνιων.

Επισης η περιοδος που περνουμε ειναι γεματη σωβινιστικες κινητοποιησεις. Οι σωβινιστικες εξαρσεις εχουν φτασει σε τετοιο βαθμο που να απαιτουν να φιμωνεται καθε φωνη που δεν συμφωνα με τον κυριαρχο εθνικισμο, οπως εγινε με το προγραμμα «Χωρις Πλαισια», καθως και το θρασος τους να ζητουν την αποφυλακιση του Σαμψων. Απο ολη αυτη την σωβινιστικη υστερια οι μονοι χαμενοι ειναι οι εργαζομενοι. Αντι να προσανατολιζονται στην ταξικη ενοτητα και τα συμφεροντα τους τραβιουνται στην «εθνικη ενοτητα» δηλαδη την ενοτητα με τα αφεντικα, οτι ταχα εχουν κοινα συμφεροντα εργατες και κεφαλαιοκρατες.

Η πρωτομαγιατικη πορεια, φετος, πρεπει να ειναι δυναμικη και μαζικη. Καθε αγωνιστης εργαζομενος πρεπει να δωσει το παρον του και να ενωσει την φωνη του με τους αλλους εργαζομενους εναντια στην λιτοτητα και και τον σωβινισμο. Να δωσει το μυνημα ενοτητας μεταξυ Τ/Κ και Ε/Κ, Τουρκων και Ελληνων εργαζομενων. Να βροντοφωναξει υπερ της ειλικρινους επαναπροσεγγισης. Με αυτο τον τροπο θα δειξουμε οτι η εργατικη ταξη ειναι ενωμενη εναντια στα αφεντικα και τους σωβινιστες, και οτι μπορει να φραξει τον δρομο στο φασισμο.

Δημητρα Χριστοδουλου

ΞΕΝΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΠΕΛΑΣΕΙΣ

Το δυναμωμα της οικονομικης κρισης στις καπιταλιστικες χωρες ειχε σαν αποτελεσμα την αυξηση της μεταναστευσης εργατων απο τις φτωχοτερες οικονομικα χωρες στις πιο πλουσιες. Χιλιαδες εργατες απο χωρες της Ανατολικης Ευρωπης και του τριτου κοσμου, μπροστα στην φτωχεια και την μιζερια που αντιμετωπιζουν στις χωρες τους μεταναστευουν περιμενοντας μια καλυτερη τυχη. Αντι ομως να βρουν υποστηριξη και συμπαρασταση στις διαφορες χωρες, τις πιο πολλες φορες αντιμετωπιζουν τον ρατσισμο και την επιθετικοτητα, οπως την βαρβαρη αντιμετωπιση των Αλβανων μεταναστων απο την Ιταλια και την Ελλαδα και τις επιθεσεις των φασιστων και νεοναζι στην Ευρωπη.

Τελευταια αυτες οι επιθεσεις εχουν παρει μεγαλες διαστασεις που θυμιζουν την εποχη του Χιτλερισμου. Δεν ειναι ομως μονο στην Ευρωπη που δυναμωνουν η εκστρατεια και οι διωξεις εναντια στους ξενους εργατες. Σημερα το βλεπουμε να συμβαινει και εδω στην νοτια Κυπρο. Δυστηχως εδω οι πρωτεργατες αυτης της εξτρατειας εναντια στους ξενους εργατες ειναι οι ιδιες οι συνδικαλιστικες ηγεσιες. Αυτες ειναι που στεκουν εμποδιο για την ελευθερη εισοδο ξενων εργατων και αυτες ειναι που ζητουν να γινονται προγκρομ και απελασεις εναντια στους "παρανομους" ξενους εργαζομενους. Προσφατο παραδειγμα αυτης της πολιτικης ειναι η απελαση, 200 Βουλγαρων φοιτητων ξενοδοχιακης σχολης που θα εργαζονταν στην τουριστικη βιομηχανια.

Τα επειχηρηματα που προβαλλουν οι συντεχνιες ειναι απο γελοια μεχρι επικινδυνα ρατσιστικα. Αναμεσα σε αυτα ειναι και το οτι η εισαγωγη ξενων εργατων ειναι "ασυμφορη γιατι αυτοι θα στελλουν τα λεφτα τους εκτος Κυπρου στις οικογενειες τους". Ομως ολοι θυμουνται την οικονομικη κριση που ξεσπασε μετα τον πολεμο του 1974. Τοτε χιλιαδες Κυπριοι εργαζομενοι αναγκαστηκαν να μεταναστευσουν. Ηταν αρκετες οι οικογενειες που μπορεσαν να σταθουν στα ποδια τους και να ξεπερασουν τα προβληματα χαρις στα λεφτα που εστελλαν απο το εξωτερικο οι δικοι τους. Μια τετοια χωρα που φιλοξενησε αρκετους κυπριους μεταναστες ηταν μαλιστα και η Βουλγαρια. Γιατι λοιπον εμεις οι εργαζομενοι σημερα να σταθουμε εναντια στους Βουλγαρους εργατες που ερχονται για δουλεια στην χωρα μας;

ΠΟΙΟΣ ΦΤΑΕΙ ΓΙΑ ΤΑ ΧΑΜΗΛΑ ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΑ; ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ή ΟΙ ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ;

Ενα απο τα βασικα επιχειρηματα που προβαλλουν οι συντεχνιες, ειναι οτι οι ξενοι εργατες θα χρησιμοποιηθουν απο τους εργοδοτες σαν φτηνη εργατικη δυναμη. Ετσι εμποδιζοντας την εισοδο τους ή περιοριζοντας την σε ελεγχομενους αριθμους, λενε οτι προστατευουν τα συμφεροντα και τα μεροκαματα των ντοπιων εργατων. Σιγουρα οι εργοδοτες δεν εχουν κανενα προβλημα αντιθετα θελουν και επιδιωκουν να μεταχειριζονται οχι μονο τους ξενους εργατες αλλα και τις γυναικες, τους μαθητες, και τους ανεργους, σαν φτηνη εργατικη δυναμη για να μπορεσουν αν ριξουν τα μεροκαματα. Ακομη οπου μπορουν παραβιαζουν τις συμβασεις και καταπατουν τα δικαιωματα των εργαζομενων, δεν πληρωνουν την εισφορα τους στο ταμειο προνοιας και προσπαθουν να καταργησουν την ΑΤΑ. Σημερα αρνουνται να δωσουν στους οικοδομους και παπουτσηδες τα δικαια αιτηματα που ζητουν.

Για ολα αυτα ομως δεν φταινε οι εργαζομενοι. Δεν φταιει καποιο κομματι της εργατικης ταξης απλα και μονο επειδη ειναι ξενοι, αλλα οι εργοδοτες και το συστημα τους. Οι συντεχνιες με το να ζητουν την απελαση των ξενων εργατων και να φτανουν στο σημειο να απειλουν ακομα και με απεργιες, το μονο που καταφερνουν ειναι αντι να τιμωρουν τον ενοχο να καταδικαζουν το θυμα.

ΡΑΤΣΙΣΜΟΣ

Ο Κιττενης, Αναπληρωτης Γ.Γ. της ΣΕΚ σε ομιλια του σε εκδηλωση του ΚΥΚΕΜ με θεμα τους ξενους εργατες, ειπε μεταξυ αλλων: "Η μαζικη εισαγωγη ξενων εργατων θα δημιουργησει κοινωνικα και αλλα προβληματα και οσο και αν φαινεται απομακρυσμενο, δημιουργει και εθνικους κινδυνους. Οσοι διαβαζουν τον καθημερινο τυπο θα διαπιστωνουν οτι σχεδον δεν περνα βδομαδα που να μην βγουν στην επιφανεια κοινωνικα προβληματα, λογω της παρουσιας ξενων εργατων". (Εργατικη Φωνη 26 Μαρτη)

Ολες αυτες οι ρατσιστικες κινδυνολογιες, εχουν σαν στοχο να παρουσιασουν την κοινωνια μας σαν μια κοινωνια "Ηρωων και Αγιων" που κινδυνευει να αλωθει απο τις ορδες των βαρβαρων μεταναστων. Αν διαβασουμε τον καθημερινο τυπο θα δουμε καθε μερα και μια βομβα, που δεν ωφειλεται στην παρουσια των ξενων εργατων αλλα στην ανταγωνιστικοτητα και την φαγωμαρα που επικρατει στην ανταγωνιστικη κοινωνια που ζουμε. Σε μια κοινωνια οπου επικρατει ο νομος της ζουγκλας τα διαφορα μικρα και μεγαλα οικονομικα συμφεροντα προσπαθουν να εξοντωσουν το ενα το αλλο και χρησιμοποιουν καθε μεσο αδισταχτα.

Αυτοι ολοι ειναι που δημιουργουν κοινωνικα προβληματα. Αυτοι που δηλητηριαζουν την ζωη και την υγεια του κοσμου με τα "βρωμικα" εργοστασια τους. Αυτοι, που σπρωχνουν στη μιζερια και τη φτωχια την εργατικη ταξη και της αρνουνται ενα αξιοπρεπη μισθο και ενα ανεχτο και ωραριο δουλειας. Αυτοι, που δημιουργουν χηρες, ορφανα και αναπηρους γιατι δεν παιρνουν μετρα ασφαλειας στις δουλειες, στις οικοδομες, τα ορυχεια και αλλου.

Ζουμε σε μια ταξικα χωρισμενη κοινωνια με ολες τις αντιφασεις και τα προβληματα της. Ζουμε σε μια κοινωνια χωρισμενη σε πλουσιους και φτωχους, σ' αυτους που τα εχουν με το παραπανω και αυτους που δεν εχουν σχεδον τιποτε. Τα κοινωνικα προβληματα υπαρχουν και θα αυξανονται οσο υπαρχει και αυξανεται η εκμεταλλευση, η καταπιεση και ο αδικος διαχωρισμος του πλουτου απο αυτους που τον παραγουν.

Ακριβως αυτη την ταξικα χωρισμενη κοινωνια ερχεται να κρυψει ο ρατσισμος. Αποπροσανατολιζει τους εργαζομενους απο τον πραγματικο εχθρο τους, τα αφεντικα, και τους βαζει να βλεπουν εχθρικα τους εργατες των αλλων χωρων. Ο ρατσισμος τελικα ειναι αναγκαιος για την πολιτικη επιβιωση του συστηματος τους. Ο ιδιος ο Κιττενης της ΣΕΚ το δειχνει πολυ χοντροκομμενα στην ιδια ομιλια: "ειναι θανασιμο σφαλμα να παραγνωρισουμε τις κοινωνικες επιπτωσεις και εθνικους κινδυνους απο την εισαγωγη ξενων εργατων... ας μη ξεχνουμε οτι στην ΕΟΚ οι ξενοι εργατες απεκτησαν και πολιτικα δικαιωματα". Βλεπει δηλαδη εθνικους κινδυνους διοτι πιθανον η απασχοληση ξενων εργατων να δημιουργησει μια νεα μειονοτητα που να ζητα πολιτικα δικαιωματα. Μηπως η Βρεττανια αντιμετωπιζει εθνικο κινδυνο απο τηνΚυπριακη μειονοτητα και πρεπει να της στερησει τα πολιτικα δικαιωματα της;

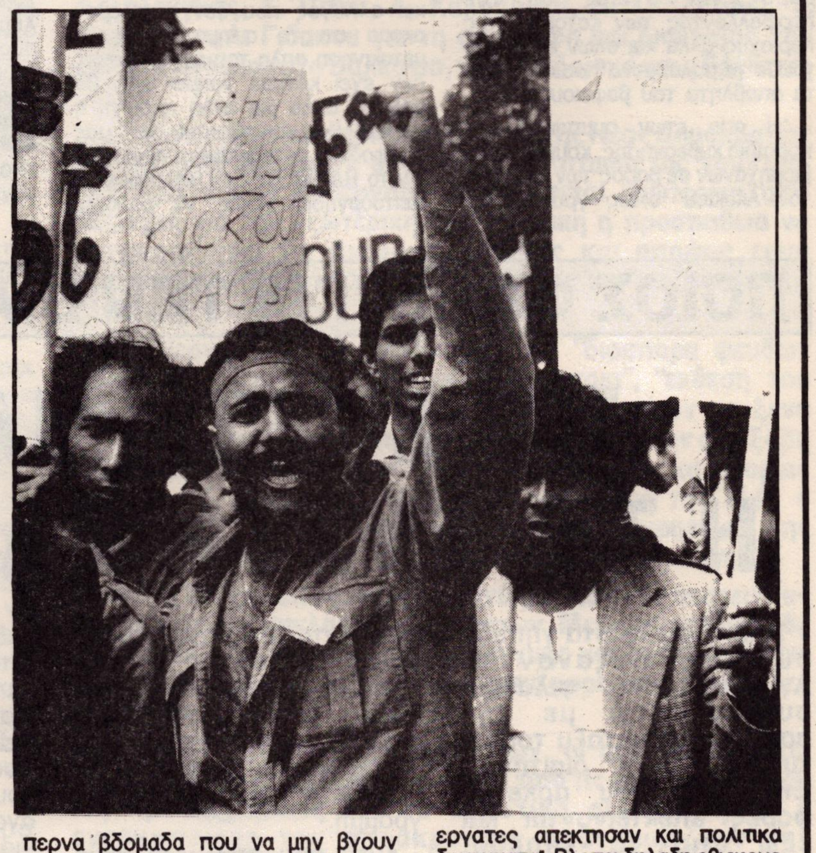

ΕΡΓΑΤΕΣ ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ

Οι ντοπιοι εργατες δεν πρεπει να παρασυρονται απο αυτα τα ρατσιστικα επιχειρηματα και να βρεθουν στο ιδιο στρατοπεδο με τους ρατσιστες. Πρεπει να παλεψουν εναντια στις απελασεις των ξενων εργατων και εναντια στους ρατσιστικους περιορισμους και σχεδια που τους στερουν το δικαιωμα στη δουλεια.

Ντοπιοι και ξενοι εργατες μπορουν και πρεπει σημερα να ενωθουν και να πολεμισουν μαζι εναντια στους εργοδοτες, εναντια στο ρατσισμο και την διασπαση της εργατικης ταξης.

Πετρος Μιχαηλ

RAINBOW

Οι Κινητοποιησεις Συνεχιζονται

Οι κατοικοι του χωριου Ακακιου εδειξαν οτι ειναι αποφασισμενοι να συνεχισουν τον αγωνα τους για να προστατεψουν το περιβαλλον τους και την υγεια τους, απο τα μολυνση και τα αποβλητα του βαφειου RAINBOW. Αυτο φαινεται απο την μαζικη πορεια και την εκδηλωση διαμαρτυριας που εγινε την Κυριακη στις 20 του Απριλη, εξω απο το βαφειο παρα την συνεχη βροχη, και παρα την τρομοκρατια της αστυνομιας που προσπαθησε να επιβαλει με την πρωτοφανη παρουσια της.

Η εκδηλωση διαμαρτυριας εγινε εναντια στην αποφαση του εργοστασιαρχη να τοποθετησει φιλτρα καθαρισμου. Οι κατοικοι θεωρουν αυτα τα φιλτρα σαν ημιμετρο και σαν σταχτυ στα ματια τους. Μας ειπαν χαρακτηριστικα: "Η κυβερνηση πρεπει να σταματησει να επιτρεπει στον βιομηχανο να μας δηλητηριαζει και η ιδια να σταματησει να παιζει με την υγεια μας και να μας συμπεριφερεται σαν να ειμαστε πειραματοζωα".

Το συνθημα των κατοικων του Ακακιου "Πρωτα η υγεια μετα η οικονομια" συνεχιζει να μενει ανεκπληρωτο. Φαινεται οτι τους βιομηχανους και την κυβερνηση το μονο που τους ενδιαφερει ειναι τα κερδη των επιχειρησεων τους αδιαφοροντας αν αυτο γινεται σε βαρος της υγειας και του περιβαλλοντος των κατοικων της περιοχης αλλα και ολων εμας που τρωμε τα μολυσμενα προϊοντα απο τα αποβλητα του βαφειου.

"Η απο ετων συμπαιγνια και κοροϊδια κυβερνησης, κομματων και βιομηχανων σε βαρος των κατοικων του Ακακιου" οπως γραφουν σε ανακοινωση τους οι κατοικοι της περιοχης εκανε το ποτηρι να ξεχυλησει. Δεν εμπιστευονται πια τιποτα και κανενα. Αυτη η δικαιλογημενη αγανακτηση τους ειναι και ο λογος που δεν καταλαβαν ακομα οτι το αιτημα τους, για μετακινηση απλα του εργοστασιου, δεν εχει κανενα νοημα γιατι θα μολυνει απλα μια αλλη περιοχη η οποια θα συνεχεισει να μας τροφοδοτα με μολυσμενα προϊοντα. Αν το RAINBOW δεν μπορουσε να λειτουργησει χωρις να μολυνει, τοτε θα επρεπε να κλεισει και να μην ξαν' ανοιξει ποτε.

Υπαρχει ομως τροπος να λειτουργησει χωρις να μολυνει. Συμφωνα με ανακοινωση της ενωσης Χημικων, με την κατασκευη ειδικου συστηματος επεξεργασιας των λυματων το ιδιο νερο μπορει να καθαρισει τοσο ωστε να χρησιμοποιηται ξανα απο το βαφειο. Η δυνατοτητα γι' αυτο το συστημα ανακυκλωσης επιβεβαιωθηκε απο τον ιδιο τον εμπειρογνωμονα που εφεραν οι Ακακιωτες ο οποιος επεσημανε επισης οτι εχει κοστος και ο βιομηχανος δεν θα το εφαρμοσει.

Σιγουρα δεν θα το κανει με τη θεληση του. Πρεπει να εξαναγκαστει ο βιομηχανος που βρωμιζει την περιοχη να πληρωσει. Κανενα κοστος δεν ειναι πιο ψηλο απο την ανθρωπινη ζωη και υγεια. Οι κατοικοι του Ακακιου ρωτουσαν "Αν αυτος που πεταει ενα σκουπιδι στο δρομο πληρωνει προστιμο, αυτος που δηλητηριαζει τις ζωες μας ποσο πρεπει να πληρωσει;"

Το βαφειο πρεπει να κλεισει μεχρι να καθαρισει. Ο βιομηχανος πρεπει να πληρωσει τις απαραιτητες εγκαταστασεις για την επεξεργασια των λυματτων, και τα μεροκαματα των εργαζομενων για οσο το βαφειο θα χρειαστει να μεινει κλειστο. Οι βιομηχανοι και το κρατος να πληρωσουν για τον καθαρισμο της τεραστιας εκτασης που εχουν μολυνει με τοξικα.

Για να νικησουν στον αγωνα τους οι Ακακιωτες χρειαζονται την συμπαρασταση ολων των εργαζομενων. Οι Ακακιωτες και οι εργαζομενοι στην ΑΗΚ που πεθαινουν απο πνευμοκονιαση βραζουν στο ιδιο καζανι της καπιταλιστικης ασυδοσιας και του ασυδοτου κυνηγητου του κερδους και πρεπει να δωσουν την ιδια απαντηση στη κυβερνηση και τους εργοδοτες.

Ειναι η ιδια απαντηση που αυτη τη στιγμη δινουν οι οικοδομοι και οι εργατριες της ενδυσης που κατεβαινουν σε απεργιες για αυξησεις, μειωση του ωραριου, με δυο λογια για μια καλητερη και αξιοπρεπεστερη ζωη. Οι Ακακιωτες στην πλειοψηφια τους εργαζομενοι και αγροτες πρεπει να δωσουν τη μαχη τους μαζι με ολους αυτους εναντια στο κοινο εχθρο, τους βιομηχανους και την κυβερνηση. Μονο ετσι μπορουν πραγματικα να νικησουν, να αναγκασουν τον βιομηχανο και την κυβερνηση να "καθαρισουν" το εργοστασιο και την περιοχη, μεχρι που να μπορεσουμε να "καθαρισουμε" οριστικα ολοκληρη την κοινωνια απο τα καπιταλιστικα παρασιτα ανατρεποντας την κοινωνια της μολυνσης και της εκμεταλευσης.

Ν.Α.

ΠΟΙΟΣ ΦΤΑΙΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΒΙΑ ΣΤΑ ΓΗΠΕΔΑ;

ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΩΝ ΔΙΑΙΤΗΤΩΝ Ή ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΤΩΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΩΝ

Τα επεισοδια στα γηπεδα συνεχως αυξανονται. Αγανακτισμενοι φιλαθλοι συγκρουονται με την αστυνομια ή μεταξυ τους ή κυνηγουν τους διαιτητες. Επισοδεια που αρκετες φορες επεκτεινονται και εξω απο τα γηπεδα. Μετροφυλλοντας τις εφημεριδες στις αθλητικες σελιδες η εξηγηση που δινουν ειναι οτι "ο χουλιγκανισμος ειναι το φρουτο της εποχης". Διαπιστωνουν βεβαια οτι "στην Κυπρο ο χουλιγκανισμος δεν εχει παρει ανησυχητικες διαστασεις", και οτι προκειται για "μεμονομενες περιπτωσεις κακων οπαδων". Για την αντιμετωπιση του προβληματος προτεινουν τον πιο αυστηρο ελεγχο απο την αστυνομια.

Παρα την ολοενα πιο μεγαλη αστυνομευση στα γηπεδα και παρα τις οργανωμενες επιχειρησεις τις ΜΑΔΔ με την χρηση δακρυγονων και καπνογωνων για την καταστολη των επεισοδιων η βια αυξανεται.

Τι προκαλει την βια στα γηπεδα; Υπαρχει καποια ηθικη διαστροφη των μαζων που σπρωχνει τους νεολαιους και τους εργαζομενους να επιτιθενται στην αστυνομια, τους διαιτητες ή να κτυπιουνται μεταξυ τους; Οχι βεβαια. Ουτε το προβλημα ειναι αν ειναι σωστη ή οχι η αποφαση του διαιτητη, αν περασε ή οχι η μπαλα την γραμμη.

Αυτο που σπρωχνει τους νελαιους και τους εργαζομενους στην συγκρουση με την αστυνομια ή τους "αντιπαλους οπαδους" ειναι η συσσωρευμενη αγανακτηση και καταπιεση που κουβαλουν μαζι τους στο γηπεδο απο τους χωρους δουλειας. Οκτω ωρες την ημερα (αρκετες φορες και περισσοτερο), σαραντα ωρες την εβδομαδα οι εργαζομενοι δουλευουν κατω απο τους ορους και κανονισμους του εργοδοτη. Ειναι υποχρεωμενοι να ανεχονται την καταπιεση, την εκμεταλλευση, την αυταρχικοτητα και την αυθερεσια του εργοδοτη που μπορει να τους οδηγησει μεχρι την ανεργια και την απογνωση οπως γινεται με εκατομυρια εργαζομενους, κυριως νεους, στην Ευρωπη. Ειναι μια καταπιεση που ξεχυλιζει και εξω απο το εργοστασιο και το γραφειο. Οι οικομικες δυσκολιες και η κοινωνικη καταπιεση απο τις κυριαρχες ιδεες, τις ιδεες της αρχουσας ταξης, επιβαλλουν μια σειρα απο περιορισμους, και εμποδιζουν καθε προσπαθεια για μια καλυτερη ζωη. Ειναι μια καθημερινη διαδικασια που δημιουργει ενταση και τους φορτωνει με αγχος και αγανακτιση που ψαχνει τροπο για να εκτωνοθει.

Τα γηπεδα ειναι ο ευκολος τροπος. Οι ωρες στο γηπεδο φαινονται να ειναι ωρες ελευθεριας για τους εργαζομενους. Εκει μπορουν να φωναξουν, να βρισουν, να εκτονωθουν. Οταν εξαγριωμενοι ξεσηκωνονται εναντια στον διαιτητη και την αστυνομια ξεσηκωνονται εναντια στην αδικια που γινεται εναντια στην "ομαδα τους", εναντια στους ιδιους.

Ειναι ενας τροπος εκτονωσης βολικος και για το ιδιο το συστημα. Χιλιες φορες προτιμουν, οι καπιταλιστες, η αγανακτηση των εργατων να εκτονωνεται στα γηπεδα παρα σε απεργειες στα εργοστασια και διδηλωσεις στους δρομους. Γιατι στα γηπεδα μπορουν να κατηγορησουν τους εργαζομενους σαν "αμορφωτους τραμπουκους" και θα στειλουν την αστυνομια ή την ΜΑΔΔ να τους τσακκισει στο ξυλο με την κατανοηση και την ανοχη της υπολοιπης κοινωνιας. Ενω στις απεργιες στα εργοστασια και τους δρομους αυτο που κινδυνευει και αμφισβητηται απο τους εργαζομενους δεν ειναι ο διατητης και το συστημα διαιτησιας αλλα οι εργοδοτες και το καπιταλιστικο συστημα εκμεταλλευσης τους. Ειναι πιο δυσκολο να παρουσιασουν τους απεργους σαν "τραμπουκους" και να τους σπασουν στο ξυλο χρησιμοποιοντας την αστυνομια. Ειναι πολυ πιο δυσκολο να καταστηλουν μια απεργια

Η αντιδραση του κοσμου στα γηπεδα ειναι και μια αντιδραση στην εμπορευματοποιηση και τη βιομηχανοποιηση του αθλητισμου. Το κεφαλαιο εχει μετατρεψει το ποδοσφαιρο και γενικα τον αθλητισμο σε επιχειρηση απο την οποια βγαζει τεραστια κερδη. Οι ομαδες ελεγχονται και διοικουνται ειτε απο επιχειρηματιες ειτε απο τραπεζες. Αθλητες πουλιουνται σε αστρονομικα ποσα απο την μια ομαδα-επιχειση στην αλλη. Αγωνες κανονιζονται αναλογα με τα συμφεροντα των μεγαλων ομαδων. Αθλητικες εκδηλωσεις χρησιμοποιουνται για να στηριξουν τον εθνικισμο και τους σκοπους των καπιταλιστων. Τελικα ο αθλητισμος εχει μετατραπει σε βιομηχανια θεαματος που εξυπηρετει το κεφαλαιο και πολυ λιγη σχεση εχει πια με την ψυχαγωνια των εργαζομενων.

Το ποδοσφαιρο, οπως και αλλα αθληματα ηταν κατι που βγηκε μεσα απο τον ιδιο το λαο. Ηταν απολαυση, διασκεδαση και ψυχαγωγια για τους εργαζομενους. Οι πιο πολλες ομαδες δημιουργηθηκαν στους μαχαλαδες και τα αλωνια των εργατικων γειτονιων.

Για να μπορεσει ο αθλητισμος να ξαναγινει πραγματικη απολαυση και ψυχαγωγια, οι νεολαιοι, μαθητες, φοιτητες και εργατες πρεπει να διοχετευσουν την αγανακτηση τους εκει ακριβως που βρισκεται η ριζα του προβληματος, εναντια στα αφεντικα και το βρωμικο συστημα τους. Αυτους που εχουν κανει εμπορευμα, απο το οποιο θελουν να κερδιζουν, το καθε τι στη ζωη μας, απο την εργατικη μας δυναμη μεχρι την διασκεδαση και τη ψυχαγωγια μας. Εναντια σε ατους που επιβαλλουν την εκμεταλευση τον ανταγωνισμο και την καταπιεση στο σχολειο, στο εργοστασιο, το γραφειο, το γηπεδο.

Πετρος Μιχαηλ

ΟΙ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΑΠΕΙΛΟΥΝ ΤΗΝ ΛΙΒΥΗ

Ο Αμερικανικος ιμπεριαλισμος, με συμμαχους τον Αγγλικο και Γαλλικο ιμπεριαλισμο, ετοιμαζει νεα επιθεση, αυτη τη φορα εναντια στη Λιβυη. Με την καλυψη του ΟΗΕ οι ιμπεριαλιστες επεβαλαν κυρωσεις εναντια στη Λιβυη. Γινεται λογος και για απαγορευση της εξαγωγης πετρελαιου που αποτελει για τη Λιβυη το 95% του εισοδηματος της σε ξενο συναλλαγμα.

Οι Μπους και Μεητζορ ζητουν την εκδοση απο την Λιβυη δυο αραβων που θεωρουνται υποπτοι για την ανατιναξη αεροπλανου της "PAN AM" το 1990 στο Λοκερμπυ της Σκωτιας. Ταυτοχρονα η κυβερνηση του "σοσιαλιστη" Μιτεραν ζητα την εκδοση 4 Λιβυων υποπτων για την ανατιναξη γαλλικου αεροπλανου στον Νιγηρα το 1989. Ετσι, με το προσχημα οτι η Λιβυη προσφερει ασυλο σε τρομοκρατες, οι ιμπεριαλιστες ετοιμαζουν την νεα επιδρομη τους.

Οι Πραγματικοι Τρομοκρατες

Οσο ψεμα ομως ηταν η δηθεν προστασια της διεθνους κοινοτητας απο ενα νεο "Χιτλερ" για τον ιμπεριαλιστικο πολεμο του Μπους και των συμμαχων του στον Κολπο, αλλο τοσο ψεμα και αναιδεια αποτελει η δηθεν "σταυροφορια" των αρχιτρομοκρατων εναντια στην τρομοκρατια. Αν ομως η κυβερνηση Κανταφι υποστηριζει και χρηματοδοτει τρομοκρατικες ομαδες, κανενας τρομοκρατης δεν προκαλεσε τοσο αιματοκυλισμα και τοση καταστροφη οση προκαλεσαν οι ιμπεριαλιστες για να επιβαλουν την κυριαρχια τους στον πλανητη.

Τον Απριλη του 1986 αμερικανικα αεροπλανα βομβαρδισαν την Τριπολη και την Βεγγαζη σκοτωνοντας πανω απο 200. Ο βομβαρδισμος της Λιβυης εγινε σε αντιποινα για την εκρηξη σε δισκοθηκη του Βερολινου οπου σκοτωθηκε ενας αμερικανος στρατιωτης.

Αργοτερα οι ΗΠΑ παραδεχτηκαν οτι υπευθυνη για την εκρηξη του Βερολινου ηταν η Συρια.

Οι ιμπεριαλιστες των ΗΠΑ ειναι εκεινοι που υποστηριξαν τις ομαδες θανατου στο Ελ Σαλβατορ που τη δεκαετια του 1980 σκοτωσαν πανω απο 70 χιλιαδες.

Το 1988 το θωρηκτο των ΗΠΑ "Βενσεν" κατερριψε αεροπλανο των Ιρανικων Αερογραμμων με αποτελεσμα να σκοτωθουν ολοι οι επιβατες. Αργοτερα η κυβερνηση των ΗΠΑ ειπε οτι ηταν λαθος!

Ο Βρετανικος στρατος στη Βορειο Ιρλανδια σκορπα δακρυγονα, σφαιρες και τον τρομο στους Καθολικους του Ντερυ και του Μπελφαστ.

Η Γαλλια ηταν υπευθυνη για την ανατιναξη το 1985 του Rainbow Warrior, του πλοιου της γνωστης περιβαλλοντικης οργανωσης GREENPEACE.

Οι ΗΠΑ μαζι με την Βρετανια και τη Γαλλια πριν ενα χρονο ενωσαν τις στρατιες τους για την μεγαλυτερη επιχειρηση κρατικης τρομοκρατιας απο την εποχη του Βιετναμ, τον πολεμο στον Κολπο.

Αυτοι ειναι οι πραγματικοι τρομοκρατες. Σκοτωσαν πανω απο 200 χιλιαδες, εθαψαν ζωντανους 6.000 ιρακινους στρατιωτες, ισοπεδωσαν ολοκληρες πολεις και εστειλαν το Ιρακ πισω στον 19ο αιωνα. Ειναι υπευθυνοι για τη δολοφονια χιλιαδων παιδιων λογω του εμπαργκο που επεβαλαν, μεσω του ΟΗΕ, εναντια στο Ιρακ. Κατω απο την επιτηρηση του αρχιτρομοκρατη Μπους εγινε η σφαγη των Κουρδων και Σιητων του Ιρακ.

Οι Μπους, Μεητζορ και Μιτεραν ειναι εκεινοι που στηριζουν οικονομικα και στρατιωτικα το καθεστως τρομοκρατιας του Ισραηλ εναντια στους Παλαιστινιους και στους λαους της Μ.Ανατολης. Στηριζουν την τρομοκρατια της κυβερνησης Ντεμιρελ σε βαρος 10 εκατομμυριων Κουρδων στο τουρκικο Κουρδισταν.

Για τα Πετρελαια

Η προσφατη επιθεση εναντια στη Λιβυη που γινεται με τις ευλογιες του ΟΗΕ, δεν εχει καμμια σχεση με την ανατιναξη στο Λοκερμπυ ή με την "εξαρθρωση" της τρομοκρατιας. Καθως γραφοταν αυτο το αρθρο, το αμερικανικο περιοδικο TIME αποκαλυψε οτι υπευθυνος για την εκρηξη στο αεροπλανο της "PAN AM" ειναι ενας Συριος λαθρεμπορας οπλων που συνεργαζοταν στενα με ομαδα πρακτορων της ΣΙΑ.

Για τον Αμερικανικο ιμπεριαλισμο η "εκστρατεια" εναντια στην τρομοκρατια ειναι απλα μια δικαιολογια. Η επιθεση εναντια στη Λιβυη ειναι μια επιδειξη δυναμης και μια υπενθυμιση σε ολους της κυριαρχιας των ΗΠΑ στην Μεση Ανατολη.

Εκεινο που επιδιωκουν οι δυτικοι ιμπεριαλιστες, οπως στον πολεμο του Κολπου, ειναι να προστατευσουν τα κερδη τους απο τα πετρελαια της Μεσης Ανατολης, συνεχιζοντας να ελεγχουν την περιοχη.

Για τους ιμπεριαλιστες η Λιβυη ειναι ενας ευκολος στοχος. Μια χωρα με μικρο πληθυσμο που οχι μονο δεν μπορει ν' αντιπαρατεθει στρατιωτικα στον Αμερικανικο ιμπεριαλισμο αλλα δεν μπορει να βλαψει τα αμερικανικα συμφεροντα οπως μπορει για παραδειγμα η Συρια.

Η οικονομια της Λιβυης επειδη στηριζεται αποκλειστικα στο πετρελαιο, χρειαζεται οπωσδηποτε να εκσυχρονισει την τεχνολογια στις εγκαταστασεις της για να διατηρησει τα επιπεδα παραγωγης. Ετσι το εμπαργκο ερχεται σε μια οικονομικα δυσκολη εποχη για την Λιβυη.

Το καθεστως του Κανταφι ειναι δικτατορικο. Αυτο ομως που η Δυση δεν μπορει να ξεχασει ειναι το γεγονος οτι εκλεισε τις αμερικανικες και αγγλικες βασεις και εθνικοποιησε την βιομηχανια πετρελαιου. Επι πλεον ο Κανταφι ειναι απο τους λιγους αραβες ηγετες που συνεχιζει να επικαλειται τον αραβικο εθνικισμο εναντια στον αμερικανικο ιμπεριαλισμο.

Αυτα για τους ιμπεριαλιστες των ΗΠΑ, της Βρετανιας και της Γαλλιας ειναι αρκετα για να θελουν να επιβαλουν στη Λιβυη οικονομικες κυρωσεις απειλωντας την ταυτοχρονα με πολεμο.

Εξω οι Βασεις

Το Συμβουλιο Ασφαλειας καλεσε τα κρατη μελη του ΟΗΕ να επιβαλουν τις εκδικητικες κυρωσεις στη Λιβυη.

Η κυβερνηση Βασιλειου, θερμου υποστηρικτη της "Νεας Ταξης", ανακοινωσε οτι θα εφαρμοσει κατα γραμμα τις κυρωσεις εναντια στη Λιβυη. Υποσχεθηκε ολες τις απαραιτητες διευκολυνσεις στους ιμπεριαλιστες - οπως εκανε στον πολεμο του Κολπου - για την επιτηρηση του εμπαργκο. Απο τις αγγλικες Βασεις θα μπορουν να καταδιωκονται οσα αεροπλανα ιπτανται προς και απο τα αεροδρομια της Λιβυης.

Για τον Βασιλειου και την ελληνοκυπριακη πολιτικη ηγεσια, δυστυχως και για την ηγεσια του ΑΚΕΛ, δεν εχουν καμμια σημασια οι λαοι της γυρω περιοχης μπροστα στο "ισχυρο και ανανεωμενο ενδιαφερον" των ιμπεριαλιστων και την "προσωπικη αναμιξη των Μπους, Μεητζορ και Μιτεραν για λυση στο κυπριακο".

Αυτη η "κινητικοτητα" στηριχτηκε πανω στο αιματοκυλισμα του Ιρακ και συνεχιζει να στηριζεται πανω στη υποστηριξη των ιμπεριαλιστικων επιδρομικων σχεδιων.

Καθε αριστερος πρεπει να ταχθει εναντια στη νεα επιθεση των ιμπεριαλιστων και εναντια Ελληνοκυπριακη κυβερνηση που την υποστηριζει. Πρεπει ν' απαιτησουμε οσο το δυνατο πιο εντονα το αμεσο κλεισιμο των Βασεων.

Φ.Βασιλειαδης

ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

Οι Εκλογες και το Εργατικο Κομμα

Το αρθρο που ακολουθει αποτελει μερος μεγαλυτερου αρθρου που δημοσιευτηκε στην εβδομαδιατικη εφημεριδα της αδελφης οργανωσης στην Αγγλια Socialist Workers Party.

ΤΙΣ ΕΚΛΟΓΕΣ δεν τις κερδισαν οι Συντηρητικοι - τις εχασαν οι Εργατικοι.

Πρεπει να ειμαστε ξεκαθαροι για το ποιοι ευθυνονται για το αποτελεσμα. Δεν ευθυνονται αυτοι που πιστεψαν στα ψεματα των Συντηρητικων. Γι' αυτο ευθυνονται οι ηγετες του Εργατικου Κομματος που απεφυγαν με καθε τροπο να καταγγειλουν τους πλουσιους και το συστημα τους.

Για εννεα ολοκληρα χρονια οι Εργατικοι υποστηριζαν οτι πρεπει να απαλλαγουμε απο οποιοδηποτε στοιχειο σοσιαλισμου και ταξικης αλληλεγγυης για να μπορεσουν ετσι να κερδηθουν περισσοτεροι ψηφοι.

Μ' αυτη τη δικαιολογια αρνηθηκαν να υποστηριξουν την μεγαλη απεργια των ανρθακωρυχων το 1984-85, αρνηθηκαν να παλαιψουν εναντια στους αντεργατικους νομους των Συντηρητικων, καταδικασαν καθε κινητοποιηση εναντια στον Poll Tax (κεφαλικο φορο) και υποστηριξαν τον ιμπεριαλιστικο πολεμο στον Κολπο.

Τι πετυχαν; Ενα Εργατικο Κομμα του 35%. Ποσοστο πολυ χαμηλοτερο απο εκεινο που ειχε στη διαρκεια της απεργιας των ανθρακωρυχων ή κατα τη διαρκεια των κινητοποιησεων εναντια στον Poll Tax το 1990.

Φτανοντας στις εκλογες, τα εκατομμυρια που μισουσαν τους Συντηρητικους δεν ενοιωθαν οτι μπορουσαν να εχουν οποιαδηποτε εμπιστοσυνη στο Εργατικο Κομμα.

Τα τελευταια τεσσερα χρονια το Εργατικο Κομμα περηφανευεται για την αφοσιωση του στο συστημα της ελευθευρης αγορας και καμαρωνει για τις φιλικες σχεσεις που διατηρει με τους επιχειρηματιες και τους χρηματιστες.

Δυσκολα θα μπορουσε να πεισει οτι αποτελει την απαντηση στη κριση του συστηματος, για την οποια ευθυνονται αυτα τα παρασιτα.

Αντιγραφο

Ο αρχισυντηρητικος Cecil Parkinson παρατηρησε οτι "ο κοσμος παντα προτιμα το πρωτοτυπο απο το αντιγραφο."

Δεν μπορουμε να περιμενουμε απο τον Νιλ Κιννοκ και τους διαδοχους του οτι θα ηγηθουν της παλης εναντια στους πλουσιους και το συστημα τους. Και ευτυχως αυτο δεν ειναι απαραιτητο.

Τα τελευταια πεντε χρονια εδειξαν οτι μπορει να υπαρξει αντισταση στις επιθεσεις των Συντηρητικων και χωρις την υποστηριξη της ηγεσιας του Εργατικου Κομματος. Αυτο απεδειξαν οι κινητοποιησεις που οδηγησαν στην πτωση της

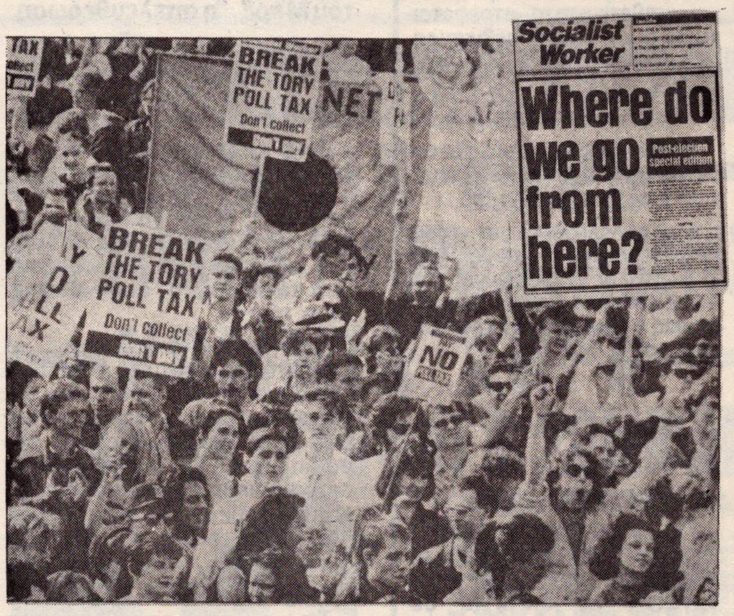

Θατσερ.

Η κριση που αντιμετωπιζουν σημερα οι Συντηρητικοι ειναι χειροτερη απο αυτη που ειχε να αντιμετωπισει η Θατσερ το 1987.

Η οικονομικη κριση οχι μονο δεν εχει υποχωρησει αλλα στην πραγματικοτητα εχει χειροτερεψει. Η εταιρεια Olympia & York, η μεγαλυτερη εταιρεια ακινητων στον κοσμο, βρισκεται σημερα στα προθυρα της πτωχευσης.

Η δυσαρεσκεια που νοιωθουν εκατομμυρια ανθρωποι για τις επιπτωσεις της πολιτικης των Συντηρητικων εξακολουθει να υπαρχει. Τη συναντα κανεις σε καθε εργοστασιο, σε καθε γραφειο, σε καθε σχολειο, σε καθε εργατικη συνοικια.

Οργανωση

Αν δοθει προσανατολισμος σε αυτη την αγανακτηση τοτε η κυβερνηση Μεϊτζορ μπορει να πεσει οπως εγινε με την κυβερνηση της Θατσερ. Δεν χρειαζεται να περιμενουμε τις επομενες εκλογες ή την ηγεσια των Εργατικων να αφυπνιστει.

Ειναι πολλα αυτα που μπορουν να γινουν εδω και τωρα. Να απαιτησουμε απο τους ηγετες των Συντεχνιων να υποστηριξουν ολους αυτους που σημερα παλευουν εναντια στις απολυσεις και την παγοποιηση των μισθων.

Πανω απο ολα μπορουμε να κτισουμε μια οργανωση τελειως διαφορετικη απο το Εργατικο Κομμα. Χρειαζομαστε μια οργανωση που να προπαγανδιζει ανοικτα τις ιδεες του σοσιαλισμου, που να συμμετεχει σε καθε αντισταση των εργατων και που να προσπαθει να συνδεσει και να συντονισει τους διαφορους αγωνες σε ενα μεγαλο πολεμο εναντια στους Συντηρητικους και το συστημα τους.

Το μαθημα που πρεπει να αντλησουμε απο την ηττα των Εργατικων ειναι οτι το συστημα δεν αλλαζει κανοντας παραχωρησεις σ' αυτο. Αυτο που χρειαζεται ειναι να κτισουμε μια οργανωση σοσιαλιστων επαναστατων.

«Εργατικη Δημοκρατια»

Η εφημεριδα που παλευει για:

Επανασταση

Και οχι ρεφορμισμο.

Για την ανατροπη του αστικου κρατους και του καπιταλισμου απο την ιδια την εργατικη ταξη, και οχι για την μεταρρυθμιση, διαχειρηση και «επιδιορθωση» του μεσα απο την Βουλη.

Εργατικη Δημοκρατια

Και οχι κρατικο καπιταλισμο.

Για τον ελεγχο της παραγωγης και ολοκληρης της κοινωνιας απο την αμεση δημοκρατια των ιδιων των εργατων. Ο σοσιαλισμος ειναι η κοινωνια της ελευθεριας, της καταργησης των διακρισεων και της καταπιεσης εναντια στις γυναικες και τις κοινωνικες μειοψηφιες οπως οι ομοφυλοφιλοι. Οι επαναστατες παλευουν απο τωρα στο πλευρο αυτων των μειοψηφιων υποστηριζοντας τα δικαιωματα τους.

Οι κοινωνιες της ανατολικης Ευρωπης, της Ρωσσιας μετα την σταλινικη αντεπανασταση, και της Κινας που ονομαζονται «υπαρχτος σοσιαλισμος» ουτε ειχαν ουτε εχουν καμια σχεση με τον σοσιαλισμο και την εργατικη εξουσια. Ειναι παραλλαγες του καπιταλισμου, δικτατοριες πανω στην εργατικη ταξη απο μια συλλογικη γραφειοκρατικη καπιταλιστικη αρχουσα ταξη.

Διεθνισμο

Και οχι εθνικισμο και πατριωτισμο.

Παλευουμε για την αλληλεγγυη και ενοτητα ολων των εργατων ανεξαρτητα και περα απο την εθνικοτητα και τα συνορα. Για την διασπαση απο τους καπιταλιστες του «δικου μας» εθνους και την παλη εναντια σε ολους τους καπιταλιστες. Σαν ε/κ διεθνιστες υποστηριζουμε το δικαιωμα αυτοδιαθεσης των τ/κ εναντια στην «δικη μας» την ε/κ αρχουσα ταξη, που τους το αρνειται, επειδη εναντια στα δικα τους σχεδια και επιθετικοτητα στρεφεται κυρια ο εργατικος διεθνισμος μας.

Παλευουμε εναντια στον ρατσισμο και τους διωγμους των ξενων εργατων.

Σε αλληλεγγυη με τους καταπιεσμενους λαους της Μ.Ανατολης παλευουμε για να κλεισουν οι ιμπεριαλιστικες βασεις και οι κατασκοπευτικοι σταθμοι.

Επαναστατικη οργανωση

της εργατικης ταξης.

Για να μετατραπει η κριση του καπιταλισμου και οι εξεγερσεις των μαζων των εργατων με επιτυχια σε καταληψη της εξουσιας απο την εργατικη ταξη χρειαζεται η οργανωση της επαναστατικης πρωτοποριας τους σε επαναστατικο κομμα.

Εφημεριδα της Ομαδας
«Εργατικη Δημοκρατια»
οδος Αρχιεπισκοπου Μακαριου Γ' 92 Καιμακλι.
✉ Τ.Κ. 7280, Λευκωσια
☎ 02-349770
Υπευθυνος για το νομο
Ντινος Αγιομαμιτης

Η ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

το τελος της προϊστοριας

ΖΟΥΜΕ Σ' ΕΝΑ κοσμο οπου 40 χιλιαδες παιδια πεθαινουν καθε μερα απο τη πεινα. Οπου 450 εκατομμυρια ανθρωποι υποφερουν απο υποσιτισμο. Σ' ενα κοσμο οπου 870 εκατομμυρια ανθρωποι ειναι αναλφαβητοι ενω αλλα 500 εκατομμυρια ειναι ανεργοι. Στο ονομα αυτου του "πολιτισμου" εκατονταδες χιλιαδες ανθρωποι σκοτωνονται καθε χρονο σε φρικιαστικους και ματαιους πολεμους.

Ειναι αυτη τη βαρβαρη πραγματικοτητα που οι απολογητες του συστηματος σημερα χαιρετιζουν σαν τον θριαμβο του καπιταλισμου, σαν "το τελος της ιστοριας".

ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΙΔΙΑΣ ΤΗΣ ΤΑΞΗΣ

Και στην πλειοψηφια ομως των απλων ανθρωπων ο καπιταλισμος μοιαζει να ειναι (αν και με τα προβληματα του) το καλυτερο που μπορει να υπαρξει. Αν ειναι να ξεφορτωθουν αυτο το συστημα θελουν πρωτα να ξερουν: "Τι ειναι ο σοσιαλισμος;" Αυτο το ερωτημα συνδεεται αμεσα μ' ενα αλλο: Πως μπορουμε να φερουμε τον σοσιαλισμο;

Ουσια του σοσιαλισμου ειναι ο ελεγχος της κοινωνιας απο τους ιδιους τους εργαζομενους. Αυτο δεν μπορει να τους το εξασφαλισει κανενας μεσσιας. Η νεα κοινωνια μπορει να γεννηθει μονο μεσα απο την παλη εναντια στη παλια κοινωνια - απο τα κατω. Για να χρησιμοποιησουμε τα λογια του Μαρξ, "η απελευθερωση της εργατικης ταξης ειναι εργο της ιδιας της εργατικης ταξης".

Καμμια συνταγη δεν αξιζει το χαρτι στο οποιο ειναι γραμμενη αν βλεπει την μαζα της εργατικης ταξης να παιζει ρολο παθητικου θεατη καθως οι "λιγοι και εκλεκτοι" θα εφαρμοζουν απο τα πανω το "σοσιαλιστικο" τους πλανο.

Θα ηταν ματαιο, λοιπον, να προσπαθουσαμε εδω να δωσουμε, εκ των προτερων, μια λεπτομερη περιγραφη του πως θα ειναι τα πραγματα στο σοσιαλισμο. Τα συγκεκριμμενα μετρα που θα πρεπει να παρουν οι εργαζομενοι θα εξαρτηθουν απο τους ιδιους και απο τις οικονομικες, κοινωνικες και πολιτικες συνθηκες της εποχης.

Τα ερωτηματα ωστοσο παραμενουν. Γινεται μαλιστα ακομα πιο εντονη οταν για δεκαετιες ο σοσιαλισμος ταυτιζοταν με τον σταλινισμο των πρωην Ανατολικων χωρων - με τον κρατικο καπιταλισμο.

Ο αιωνας καπιταλιστικης αναπτυξης που μεσολαβησε απο τις μερες του Μαρξ, τα λιγα αλλα σημαντικα χρονια επικρατησης της σοσιαλιστικης επαναστασης στη Ρωσια, καθως και η εμπειρια μιας σειρας επαναστασεων - της Γερμανιας το 1918-19, της Ισπανιας το 1936, της Ουγγαριας το 1956, κλπ. - μας επιτρεπουν σημερα να δωσουμε απαντησεις σε μερικα βασικα ερωτηματα.

ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Οταν χρησιμοποιειται ο ορος "δημοκρατια" συνηθως στο μυαλο ερχεται η δημοκρατια οπως την ξερουμε σημερα. Δηλαδη, το να ψηφιζεις καθε 4 ή 5 χρονια προεδρο, βουλευτες και δημαρχους. Αυτη η δημοκρατια λειτουργει εντελως ξεκομμενα απο την υπολοιπη κοινωνια. Εκει οπου η δημοκρατια αποκτα καθοριστικη σημασια - στα εργοστασια, στη δημοσια υπηρεσια, στα δικαστηρια, στην αστυνομια και το στρατο - δεν υπαρχει καμια απολυτως δημοκρατια. Εδω την εξουσια κρατουν αυτοι που ανηκουν στην ταξη των καπιταλιστων, χωρις να ασκειται πανω τους κανενας δημοκρατικος ελεγχος. Τα αφεντικα και οι διευθυντες δεν ειναι υπολογοι σε κανενα.

Ο Μαης του 68 παρολο που δεν οδηγησε στην εργατικη εξουσια, εφερε ενα νεο απελευθερωτικο αερα

Η εργατικη δημοκρατια ειναι μια ανωτερη μορφη δημοκρατιας. Κεντρικη αρχη του σοσιαλισμου ειναι οτι εκεινοι που παιρνουν τις αποφασεις πρεπει να ειναι υπολογοι σ' αυτους που επηρεαζονται απο αυτες.

Βασικο σωμα της εργατικης δημοκρατιας ειναι τα εργατικα συμβουλια. Οι εργαζομενοι σε καθε χωρο δουλειας, στα εργοστασια, στα γραφεια, στα νοσοκομεια, κλπ. εκλεγουν τους αντιπροσωπους τους. Οι αντιπροσωποι μιας περιοχης αποτελουν το περιφερειακο εργατικο συμβουλιο και το καθε περιφερειακο εργατικο συμβουλιο, εκλεγει με τη σειρα του αυτους που θα το αντιπροσωπευσουν στο Κεντρικο Εργατικο Συμβουλιο.

Ολοι οι αντιπροσωποι ανεξαιρετα θα ειναι αμεσα ανακλητοι και υπολογοι σ' αυτους που τους εκλεγουν. Θα πληρωνονται τον μισθο ενος ειδικευμενου εργατη.

Η δημοκρατια των εργατικων συμβουλιων στηριζεται στη συζητηση και τη δυνατοτητα των εργαζομενων, επειδη αποτελουν μια συλλογικοτητα, να ελεγχουν τους αντιπροσωπους τους. Ο μηχανισμος αυτου του ελεγχου ειναι πολυ απλος. Αν οι αντιπροσωποι δεν εκφραζουν τη θεληση αυτων που τους εξελεξαν τοτε θα αντικαθιστουνται με νεους αντιπροσωπους που θα εκλεγονται απο τις συνελευσεις στους χωρους δουλειας.

> **Με το περασμα του ελεγχου των μεσων παραγωγης στα χερια των εργατων μπαινουν και οι βασεις για την αλλαγη της φυσης της ιδιας της εργασιας. Η εργασια δεν θα ειναι πια βασισμενη στην εκμεταλλευση και το κερδος αλλα στην προσπαθεια ικανοποιησης των ανθρωπινων αναγκων.**

Η ιστορια των εργατικων επαναστασεων του 20ου αιωνα, αποδεικνυει οτι τα εργατικα συμβουλια δεν μπορουν να δημιουργηθουν μεσα απο την "μεταρρυθμιση" του προεδρικου και βουλευτικου συστηματος αλλα μονο στη βαση της επαναστατικης ανατροπης του καπιταλισμου.

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Βασικο συστατικο της σοσιαλιστικης κοινωνιας ειναι οτι τα μεσα παραγωγης θα περασουν κατω απο τον ελεγχο των ιδιων των εργατων.

Στον καπιταλισμο τα μεσα παραγωγης, τα εργοστασια, οι μηχανες, τα οικοδομικα υλικα και γενικα οτι παραγει πλουτο, βρισκεται στα χερια μιας δρακας ανθρωπων. Η εργασια παραγει πλουτο για τους κεφαλαιοκρατες ενω για την τεραστια πλειοψηφια - για την εργατικη ταξη - η δουλεια αποτελει κατα κανονα μερος μιας εξαντλητικης, εξευτελιστικης και ανιαρης καθημερινοτητας.

Η αλλαγη λοιπον του χαρακτηρα της δουλιας αποτελει ενα απο τα κεντρικα καθηκοντα της σοσιαλιστικης επαναστασης.

Με το περασμα του ελεγχου των μεσων παραγωγης στα χερια των εργατων μπαινουν και οι βασεις για την αλλαγη της φυσης της ιδιας της εργασιας. Η εργασια δεν θα ειναι πια βασισμενη στην εκμεταλλευση και το κερδος αλλα στην προσπαθεια ικανοποιησης των ανθρωπινων αναγκων.

Πρωτα απ' ολα οι εργατες θα παψουν να ειναι αντικειμενο καθημερινου εξευτελισμου απο το αφεντικο, τον διευθυντη ή τον επιστατη. Η ασφαλεια και η υγεια των εργαζομενων θα ερχεται πρωτη και οχι τελευταια οπως γινεται σημερα.

Η τεχνολογια που σημερα χρησιμοποιειται για ν' αυξησουν τα κερδη τους οι καπιταλιστες θα χρησιμοποιηθει προς οφελος των εργαζομενων και της κοινωνιας συνολικα.

Με τον σοσιαλιστικο σχεδιασμο, το συνολο της απαιτουμενης εργασιας θα μοιραζεται ισα αναμεσα σε ολους, ενω η αυτοματοποιηση θα χρησιμοποιηθει για να μας απαλλαξει απο τις πιο δυσαρεστες και ανιαρες δουλειες. Με την ηδη υπαρχουσα τεχνολογια πολλες απο τις πιο εξαντλητικες και δυσαρεστες δουλιες μπορουν ν' αυτοματοποιηθουν.

Αντι να δημιουργει στρατιες ανεργων οπως γινεται σημερα, η τεχνολογια θα χρησιμοποιηθει για να μειωσει τις ωρες εργασιας που θα απαιτουνται απο τον καθενα μας.

Ετσι οι εργατες οχι μονο δεν θα εξαντλουνται στη δουλεια αλλα θα εχουν το χρονο να μετεχουν ενεργα στη συλλογικη διαχειριση της κοινωνιας - δουλεια που απαιτει την συγχωνευση των επιστημονικων, τεχνικων, κοινωνικων και καλλιτεχνικων γνωσεων σε μια συλλογικη και δημιουργικη διαδικασια.

Θα μπορει ετσι η σοσιαλιστικη κοινωνια να κανει πραξη τη διακηρυξη της: Απο τον καθενα συμφωνα με τις δυνατοτητες του, στον καθενα συμφωνα με τις αναγκες του.

Αυτο θα σημανει το τελος της ανθρωπινης προϊστοριας.

Αντωνης Καρας

ΡΩΣΙΑ

ΚΑΜΜΙΑ ΛΥΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΚΑΜΜΙΑ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΝΟΣΤΑΛΓΟΥΣ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝΙΣΜΟΥ

Ουτε ο Γελτσιν ουτε οι στρατηγοι μπορουν να δωσουν λυση στην κριση.

Στις 6 του Απριλη αρχισε στη Μοσχα το Κογκρεσο των ρωσσων αντιπροσωπων που τελειωσε πριν απο μερικες μερες ψηφιζοντας νεο συνταγμα για την Ρωσσια το οποιο περιοριζει τις εξουσιες του προεδρου Γελτσιν. Το νεο συνταγμα προκαλεσε την αντιδραση των οπαδων του Γελτσιν που εκαμαν διαδηλωσεις εναντια στην αποφαση του κογκρεσου.

Οι εκλογες για τους αντιπροσωπους στο κογκρεσο ειχαν γινει κατω απο το παλιο καθεστως της ΕΣΣΔ και ετσι οι συντηριτικοι και οι διευθυντες της βιομηχανιας εχουν την πλειοψηφια. Μονο μια μειοψηφια του κογκρεσου υποστηριζει το Γελτσιν παρολο που συμφωνα με δημοσκοπησεις ειναι ακομα αρκετα δημοφιλης αναμεσα στον κοσμο.

Ομως το πραγματικο προβλημα του Γελτσιν δεν ειναι ο περιορισμος των εξουσιων του αλλα οτι οι μεταρυθμισεις που ξεκινησε το Γεναρη εχουν καταστροφικα αποτελεσματα. Μεχρι τις αρχες αυτου του χρονου η κριση της γραφειοκρατικα ελεγχομενης οικονομιας ειχε σαν αποτελεσμα να πεσει η παραγωγη κατα 15% και να τριπλασιαστουν οι τιμες.

Παρα τις προβλεψεις οτι τα πραγματα θα γινονταν καλυτερα, η στροφη προς την αγορα τα εχει καμει ακομα χειροτερα. Οι τιμες εχουν τριπλασιαστει ή τετραπλασιαστει ενω η παραγωγη εχει πεσει ακομα 15%. Προβλεποταν ακομα η μειωση της παραγωγης στη πολεμικη και στη βαρια βιομηχανια αλλα αντιθετα κτυπηθηκε η παραγωγη καταναλωτικων προϊοντων. Το Γεναρη και Φεβραρη η παραγωγη κρεατος επεσε κατα 24% και η παραγωγη γαλατος κατα 45%.

Μεχρι σημερα οι τιμες δεν εχουν σταθεροποιηθει και ουτε υπαρχει ενδειξη οτι προκειται. Η κυβερνηση θελει να σταματησει καθε ελεγχο στις τιμες των καυσιμων. Αυτο θα οδηγησει σε ακομα πιο μεγαλη αυξηση στις τιμες των διαφορων προϊοντων.

ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΕΙΣ

Οι μεταρυθμιστες καλλιεργουν την ψευδαισθηση οτι η γρηγορη ιδιωτικοποιηση οδηγα στην απομακρυνση του παλιου συστηματος. Ομως μονο τα παλια κομματικα αφεντικα, οι διευθυντες της βιομηχανιας και οι μαυραγορητες εχουν τα χρηματα για να αγορασουν τις κρατικες βιομηχανιες. Το 96% της βιομηχανιας ειναι ακομα στα χερια των γραφειοκρατων.

Μεσα στην ιδια την κυβερνηση υπαρχουν εντονες διαφωνιες για το ρυθμο με το οποιο γινονται οι μεταρυθμισεις. Ωστοσο ολοι βλεπουν προς την οικονομια της αγορας σαν την λυση των προβληματων τους.

Ο Γελτσιν προσπαθησε να ικανοποιησει τους επικριτες του αφαιρωντας μερικες εξουσιες απο υπουργους κλειδια και υποσχεθηκε να δωσει θεσεις σε τεχνοκρατες που αντιπροσωπευουν τα συμφεροντα των διευθυντων της βιομηχανιας.

Οπως και οι αντιπαλοι του, ο Γελτσιν, προσπαθει να στρεψει την προσοχη μακρια απο τα προβληματα της οικονομιας χρησημοποιωντας το χαρτι του μεγαλορωσσικου σωβινισμου στην διαμαχη με την Ουκρανια για το στολο της Μαυρης θαλασσας και την κυριοτητα της Κριμαιας.

Ενω σβηνουν οι ψευδαισθησεις που υπηρχαν για τη κυβερνηση του Γελτσιν, το που μενει υπερ της ειναι ο χαρακτηρας της αντιπολιτευσης. Μεσα σε αυτη κυριαρχουν οι πιο αντιδραστικες δυναμεις, αυτοι που υποστηριξαν το αποτυχημενο πραξικοπημα του περασμενου Αυγουστου και που οργανωσαν μια σειρα απο διαδηλωσεις στην Μοσχα. Επισης περιλαμβανει καθαρα φασιστικες ομαδες οπως το Nashi ("Δικο μας") του Ζηρινοφσκι και του συνταγματαρχη Αλκσνις.

Μερικοι στη δυση βλεπουν την αντιπολιτευση αυτη σαν "αριστερη" αλλα το χαρακτηριστικο της αιτημα ειναι η αποκατασταση της πρωην ΕΣΣΔ και μαλιστα σαν μια Ρωσσικη αυτοκρατορια με στρατιωτικη διακυβερνηση.

Τετοιες ομαδες μερικες φορες συγκρουονται με την αστυνομια και φωναζουν για "δικτατορια" και "καταπιεση" αλλα ο πραγματικος σκοπος τους, ειναι να προκαλεσουν **τους στρατηγους να παρουν την εξουσια με ενα νεο** πραξικοπημα.

Εντελως διαφορετικες διαμαρτυριες γινοται σε βιομηχανικα κεντρα μακρια απο την Μοσχα.

ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΕΧΟΥΝ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΗ

Η περιοχη των ορυχειων Κουσπας εφτασε δυο φορες κοντα σε εργατικη αναταραχη. Οι εργατες με την κινητοποιηση τους αποσπασαν την υποσχεση της κυβερνησης οτι θα τριπλασιασει τους μισθους τους αλλα ο αναβρασμος υπαρχει και ειναι σε ετοιμοτητα να επαναλαβουν τα απεργιακα μετρα. Στην περιοχη των ορυχειων Κομμι οι ανθρακωρυχοι της Βορκουτα κινητοποιηθηκαν το Γεναρη και το Φεβραρη. Στα τελη του Μαρτη δεκαδες χιλιαδες εργατες στις πετρελαιοπηγες εκαμαν απεργια και ειχαν την συμπαρασταση των σιδηροδρομικων και των δασκαλων.

Στην ιδια την Μοσχα οι πιλοτοι της πολιτικης αεροποριας απειλουν με απεργια.

Οι εργατες ξανα και ξανα δειχνουν οτι εχουν την δυναμη να επιβαλουν την θεληση τους στην κυβερνηση αλλα ειναι φανερη η συγχυση που προκαλουν στην εργατικη ταξη οι ισχυρισμοι των παλιων αφεντικων οτι ειναι "σοσιαλιστες" και οι ισχυρισμοι των οπαδων του Γελτσιν οτι η λυση των προβληματων των εργατων θα ερθει μεσα απο την αγορα.

Ετσι οι εργατες συνδιαζουν τα αιτηματα τους για μισθολογικες αυξησεις με απαιτησεις για πιο ελευθερη αγορα για τα προϊοντα που παραγουν. Πολλες φορες ποδηγετουνται απο γραφειοκρατες των κρατικων συντεχνιων που υπηρχαν προηγουμενα και που τωρα παρουσιαζονται σαν "ανεξαρτητες". Οι γραφειοκρατες αυτοι, κερδιζουν την εμπιστοσυνη των εργατων υιοθετοντας μερικα απο τα αιτηματα τους και μετα προσπαθουν να τα βρουν με το Γελτσιν.

Το μεγαλο προβλημα για την εργατικη ταξη της Ρωσιας ειναι οτι 60 χρονια σταλινισμου της στερησαν καθε παραδοση πανω στην οποια να κτισει την δικη της εναλλακτικη λυση στο ανατολικο κρατικο καπιταλισμο και στο δυτικο καπιταλισμο της αγορας. Αυτη την παραδοση κτιζουν αργα σημερα οι εργατες στην Ρωσια μεσα απο τους δικους τους αγωνες.

Σταυρος Σιδερας

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ

Κυκλοφορησε σε δευτερη εκδοση απο τις εκδοσεις Εργατικη Δημοκρατια

Κυκλοφορησε στις αρχες του χρονου σε δευτερη εκδοση απο τις εκδοσεις Εργατικη Δημοκρατια το κλασσικο πια βιβλιο του Τονι Κλιφ, «Κρατικος Καπιταλισμος στη Ρωσια». Προκειται για την πολυτιμοτερη ισως αναλυση της σοβιετικης κοινωνιας, απο την πλευρα της γνησιας σοσιαλιστικης παραδοσης.

Υπαρχουν διάφορες θεωριες για την φυση της ΕΣΣΔ. Καποιες απο αυτες (εκεινες που μιλανε για «σοσιαλισμο» ή για «εκφυλισμενο εργατικο κρατος») θεωρουν οτι η σοβιετικη οικονομια ηταν ανωτερη απο τον καπιταλισμο και οτι μπορει να αναπτυσσεται αδιακοπα. Αλλες θεωριες υποστηριζουν οτι προκειται για οικονομια στασιμοτητας και σπαταλης.

Ομως, οπως λεει ο ιδιος ο συγγραφεας στον προλογο του για τη δευτερη αυτη ελληνικη εκδοση, «*για να μπορει μια θεωρια να εξηγει τις εξελιξεις στην ΕΣΣΔ πρεπει να ειναι σε θεση να εξηγει και τη ραγδαια αναπτυξη της σοβιετικης οικονομιας μεχρι τα τελη της δεκαετιας του '70 και τη βαθεια κριση αυτα τα χρονια. Η θεωρια του γραφειοκρατικου κρατικου καπιταλισμου προσφερει το αναγκαιο πλαισιο μεσα στο οποιο μπορουν να γινουν κατανοητες, και η γρηγορη αναπτυξη και η κριση της σοβιετικης οικονομιας*».

Ομως η θεωρια αυτη ειναι περισσοτερο κρισιμη απο πολιτικη σκοπια.

Η καταρρευση της δικτατοριας της γραφειοκρατιας στην Α. Ευρωπη παρουσιαζεται, τοσο απο τους εκπροσωπους της αρχουσας ταξης, οσο και απο τα επισημα κομμουνιστικα κομματα, σαν «ο Θανατος του Μαρξισμου». Σε μια εποχη που μια νεα επαναστατικη περιοδος γεννιεται στη Ανατολικη Ευρωπη, η παγκοσμια εργατικη ταξη ταυτιζει τον σοσιαλισμο με τον Τσαουσεσκου.

Σε μια τετοια καταστaση οι σοσιαλιστες εχουν ενα τεραστιο καθηκον σ' ολοκληρο τον κοσμο. Πρεπει να επιμεινουν και να ξαναεπιμεινουν στις βασικες αρχες του Μαρξισμου, που τις εκρυψε η μακροχρονη νυχτα του σταλινισμου. Για να φερουν σε περας με επιτυχια αυτο το καθηκον, χρειαζεται ν' αποδειξουν οτι το 1917 ηταν μια γνησια προλεταριακη επανασταση, οτι αυτη η επανασταση συντριφτηκε στα τελη της δεκεατιας του 1920 απο την σταλινικη αντεπαναστaση, οτι η εργατικη ταξη εχασε την εξουσια απο μια νεα αρχουσα ταξη, και οτι η ελλειψη ατομικης ιδιοκτησιας της ταξης αυτης δεν αναιρει την καπιταλιστικη φυση του συστηματος.

Ο Τονυ Κλιφ ειναι ιδρυτικο μελος του SWP Βρεττανιας (Σοσιαλιστικο Εργατικο Κομμα), που ειναι σημερα η μεγαλυτερη οργανωση της αριστερας στην Αγγλια. Το βιβλιο του αυτο, που κυκλοφορησε για πρωτη φορα σε πολυγραφημενη εκδοση το 1948, εχει ηδη μεταφραστει και κυκλοφορει εκτος απο τα αγγλικα και τα ελληνικα, στα γερμανικα, τα γαλλικα, τα τουρκικα, τα ρωσικα, τα περσικα και τα κορεατικα.

Ηδη σημερα η θεωρια του κρατικου καπιταλισμου ειναι ενα αναντικαταστατο οπλο στα χερια χιλιαδων αγωνιστων που υποστηριζουν οτι η απελευθερωση της εγατικης ταξης ειναι εργο της ιδιας.

Μπορειτε να το βρειτε στα κεντρικα βιβλιοπωλεια ή στα γραφεια της Εργατικης Δημοκρατιας, Αρχ. Μακαριου Γ' Αρ. 92 Καϊμακλι.

εργατικη δημοκρατια

ΟΙΚΟΔΟΜΟΙ
ΑΠΕΡΓΙΑ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ ΤΩΡΑ

ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΤΟ ΣΦΥΡΙ ΤΗΣ ΕΡΓΑΤΙΑΣ

Οι 17.000 οικοδομοι κατεβηκαν καθολικα στην 24ωρη απεργια στις 17 του Απριλη και με την μαζικη παρουσια τους στην Γενικη Συνελευση σε μια καταμεστη αιθουσα εδειξαν ποσο αποφασισμενοι ειναι να αγωνιστουν για ουσιαστικες αυξησεις και μειωση του ωραριου παρα τις απειλες και τους εκβιασμους των εργοδοτων και εργολαβων. Αποφασισαν να κλιμακωσουν τον αγωνα τους αν οι εργοδοτες συνεχισουν να κρατουν την ιδια αδιαλλακτη σταση και προκυρηξαν 48ωρη απεργια για τις 7 και 8 του Μαη.

ΔΙΚΑΙΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ

Τα αιτηματα των οικοδομων ειναι παρομοια με αυτα των αλλων εργαζομενων στον ιδιωτικο τομεα και ειναι απολυτα δικαιολογημενα. Τα κυριωτερα απο αυτα ειναι.

- **Μειωση του ωραριου απο 40 ωρες στις 38 μεσα στα επομενα δυο χρονια.**
- **Μισθολογικες αυξησεις 5.5% για φετος και 5.5% για του χρονου.**
- **Αυξηση της αδειας αναπαυσης**
- **Αυξηση του φιλοδωρηματος**
- **Βελτιωση των εισφορων στο ταμειο προνοιας.**

Η αντιδραση του Συνδεσμου Εργολαβων και του ΟΕΒ ηταν κοινη. Να μη υποχωρησουν σε κανενα κλαδο. Δεχονται μια αυξηση 3% για καθε χρονο και αυτο μονο αν οι συντεχνιες αποσυρουν το αιτημα της μειωσης τους ωραριου. Προβαλαν μαλιστα και αντιαιτηματα απο πανω. Ζητουν για παραδειγμα την αλλαγη του συστηματος εργασιας, στην πραγματικοτητα θελουν να τους κανουν ολους υπεργολαβους που να δουλευουν με το κομματι. Ακομα προχωρησαν σε εκβιασμους για να εξαναγκασουν τους οικοδομους να εργαζονται υποχρεωτικες υπερωριες και μαλιστα ζητουν να κατοχυρωσουν το δικαιωμα να απολυουν οσους αρνουνται να εργαστουν. Απειλουν μαλιστα να κηρυξουν Λοκ- Αουτ αν οι οικοδομοι συνεχισουν τα απεργιακα μετρα.

Το επιχειρημα που προβαλλουν ειναι το γνωστο "δεν σηκωνει η οικονομια μας τετοια αιτηματα". Ομως φαινεται οτι και οι οικοδομοι δεν σηκωνουν αλλο κατι τετοια αφου ξερουν πολυ καλα ποσο οι κατασκευαστικες εταιρειες και οι εργολαβοι θυσαυριζουν. Ποσο εχουν "δρατσιασει" πανω στην ραχη των οικοδομων. Οι εταιριες των Παρασκευαϊδη και Ιωαννου, της Φισκο, Μετκον, της Σαϊπαρκο και αλλων ειναι απο τις πιο μεγαλες με δουλειες οχι μονο στην Κυπρο αλλα και στο εξωτερικο και τα κερδη τους ειναι τεραστια και σιγουρα αυτα που ζητουν οι οικοδομοι ειναι ψιχουλα μπροστα σ' αυτα που κερδιζουν απο τον ιδρωτα και το αιμα που φτηνουν καθημερινα οι οικοδομοι στις σκαλωσιες, και τα γιαπια, στο κρυο και τη ζεστη. Ακομη ειναι πολλοι οι οικοδομοι που εχασαν την ζωη τους ή εμειναν παλαλητοι εξαιτιας των ατυχηματων που γινονται συνεχεια στις οικοδομες επειδη οι εργολαβοι δεν παιρνουν τα καταλληλα μετρα ασφαλειας και πιεζουν συνεχεια για εντατικοποιηση της δουλειας και αυξηση της παραγωγης.

Τα αιτηματα των οικοδομων και αλλων εργαζομενων στην ενδυση και υποδηση, στη βαλιτσοποιϊα και στην μεταλλουργια, ειναι απο πανω μεχρι κατω δικαια και καθολου "υπερβολικα" οπως λενε οι εργοδοτες. Αντιθετα οχι μονο δεν ειναι ψηλα αλλα επρεπε να ειναι περισσοτερα. Για χρονια οι εργαζομενοι παιρνουν ψιχουλα και πληρωνουν τα σπασμενα των αφεντικων, οπως στην περιπτωση της κρισης απο την ιμπεριαλιστικη επεμβαση των Αμερικανων και των συμμαχων τους στον Αραβικο Κολπο οταν πολλοι εχασαν τις δουλειες τους και αλλους μειωθηκαν οι μισθοι τους.

ΕΧΟΥΝ ΤΗΝ ΔΥΝΑΜΗ

Οι οικοδομοι ειναι ενας απο τους πιο δυνατους και πρωτοπορους κλαδους της εργατικης ταξης. Κερδισαν πολλους αγωνες και αιτηματα, και ειναι πανω σ' αυτες τις νικες που δυναμωνει η αυτοπεποιθηση των ιδιων των οικοδομων αλλα και αλλων εργαζομενων. Σημερα υπαρχει μεγαλη ελλειψη εργατικων χεριων και τα αφεντικα ειναι "πνιγμενοι" στις δουλειες. Γι' αυτο ειναι μια καλη ευκαιρια για τους εργαζομενους να διεκδικησουν ψηλοτερα αιτηματα.

> *Η μαχη των οκοδομων ειναι η πρωτη μαχη που δινεται κοντρα στην αδιαλλαξια των εργοδοτων για την ανανεωση των συλλογικων συμβασεων που εχουν ληξει. Το αποτελεσμα αυτης της μαχης ειναι βεβαιο οτι θα καθορισει και την εξελιξη των αλλων συμβασεων του ιδωτικου τομεα. Η νικη των οικοδομων θα ειναι νικη ολων των εργαζομενων.*

Οχι μονο για να παρουν λιγα πισω απο τα σπασμενα, αλλα και για να ειναι καλυτερα οταν θα ερθουν οι δυσκολοι καιροι.

Χαρακτηριστικα ενας οικοδομος που δουλευε μονος του σαν υπεργολαβος μας ειπε: "Πρεπει να κατεβουμε σε απεργια και συμπαρασταση και εμεις, γιατι αυριο θ' αλλαξουν τα πραγματα και σιγουρα θα ειμαστε και εμεις υπαλληλοι ξανα. Ασε τωρα που εχει δουλειες αυριο τι γινεται; Αν δεν ζητησουν τωρα ποτε θα ζητησουν;"

Εχουν λοιπον πολλα και ισχυρα οπλα στα χερια τους οι οικοδομοι που θα μπορουσαν να τσακισουν την αντιδραση των αφεντικων γρηγορα και ευκολα. Οι οικοδομοι μπορουν να γινουν το σφυρι της εργατικης ταξης που θα σπασει την αδιαλλαξια των αφεντικων και ετσι να ανοιξουν το δρομο σε νεες κατακτησεις για ολη την εργατικη ταξη.

Η ΜΑΧΗ ΤΩΝ ΟΙΚΟΔΟΜΩΝ ΜΑΧΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ

Ωστοσο οι μεμονωμενες κινητοποιησεις και διωρες στασεις εργασιας και οι σποραδικες εικοσιτετραωρες απεργιες δεν μπορουν να φερουν αποτελεσματα. Οχι μονο δεν χτυπουν στό "ψαχνο", δηλαδη τα κερδη των εργοδοτων αλλα απογοητευουν και κουραζουν τους εργαζομενους.

Τωρα χρειαζεται αμεσα οι οικοδομοι να προχωρησουν σε απεργια διαρκειας. Χρειαζεται να μπουν ολοι στον αγωνα. Χρειαζεται να γινουν απεργιακες επιτροπες για να οργανωσουν και να περιφρουρησουν τον αγωνα και να αξιοποιησουν την προσφορα του καθε εργαζομενου.

Οι μαζικες και μαχητικες πικεττοφοριες και πορειες μπορουν να κρατησουν ψηλα την αγωνιστικη διαθεση των ιδιων των οικοδομων. Πρεπει αμεσα να ανοιχτει απεργιακο ταμειο (επρεπε να ειχε γινει ηδη) και οι οικοδομοι να αρχισουνερανους αναμεσα στους αλλους εργαζομενους για ενισχυση του αγωνα τους. Αυτο οχι μονο θα ανεβασει το δικο τους ηθικο αλλα θα σπασει το ηθικο των εργοδοτων και της ΟΕΒ γιατι θα δειξει οτι και αλλοι κλαδοι εργαζομενων εχουν αγωνιστικες διαθεσεις.

Η μαχη των οκοδομων ειναι η πρωτη μαχη που δινεται κοντρα στην αδιαλλαξια των εργοδοτων του ιδιωτικου τομεα για την ανανεωση των συλλογικων συμβασεων που εχουν ληξει. Το αποτελεσμα αυτης της μαχης ειναι βεβαιο οτι θα καθορισει και την εξελιξη των αλλων συμβασεων του ιδωτικου τομεα. Η νικη των οικοδομων θα ειναι νικη ολων των εργαζομενων. Γι' αυτο την μαχη για να νικησουν οι οικοδομοι πρεπει να την δωσουμε ολοι μαζι οι εργαζομενοι ενωμενοι και οχι μονοι τους οι οικοδομοι.

Για να νικησουμε χρειαζεται μια απαντηση αντιστοιχη στην μετωπικη επιθεση των εργοδοτων, μια μετωπικη απαντηση. Ηδη οι διαπραγματευσεις για τις συλλογικες συμβασεις κυρησσονται σε αδιεξοδο η μια μετα την αλλη. Τωρα ειναι η ωρα ο αγωνας τον οικοδομων να συνδεθει με τον αγωνα των αλλων εργαζομενων. Πρεπει να τους καλεσουν αμεσα να συντονισουν τις απεργιακες τους κινητοποιησεις ωστε να συμπεσουν με αυτες των οικοδομων. Δεν πρεπει οι υπολοιποι κλαδοι να κατσουν στην "κλουβα" περιμενονταςαπλα το αποτελεσμα του αγωνα. Χρειαζεται να μπουν αμεσα στη μαχη και οι εργαζομενοι της ενδυσης, της υποδυσης και των αλλων κλαδων που και οι δικες τους διαπραγματευσεις εχουν φτασει σε αδιεξοδο.

Οι εργαζομενοι στους Ημικρατικους Οργανισμους, που αντιμετωπιζουν παρομοια αδιαλλαξια απο την κυβερνησης πρεπει να συντονισουν τον αγωνα τους και να κατεβουν και αυτοι σε απεργια τωρα μαζι με τους οικοδομους και τους αλλους εργαζομενους του ιδιωτικου τομεα. Αυτη θα ειναι μια καλη ευκαιρια για να δωσουν ενα γερο κτυπημα στην διασπαση των εργαζομενων σε "προνομιουχους" και μη. Ετσι θα δυναμωσει ο αγωνας των οικοδομων και θα γενικευτει το μετωπο της συγκρουσης. Ετσι θα βρει διεξοδο η εργατικη αγανακτηση και θα φανουν οι αγωνιστικες διαθεσεις ολων των εργαζομενων να αντισταθουν στους εργοδοτες και την αντεργατικη πολιτικη της ΟΕΒ και της κυβερνησης.

Αυτο ειναι που θα τσακισει την αδιαλλαξια των εργοδοτων και της κυβερνησης και θα ανοιξει τον δρομο για μια μεγαλη νικη ολοκληρου του ελληνοκυπριακου εργατικου κινηματος.

Νικος Αγιομαμιτης